

NR 1 (118)
VI 2017

SZEJK
Czasopismo PGNiG SA
Oddział w Zielonej Górze

szejk

Biuletyn techniczny

Gaz spod Kościana od 15 lat, str. 4

Naftikus w Zielonej Górze, str. 33

4	Największa gazowa kopalnia pracuje od 15 lat
8	Kompresor gazu nadmiarowego
9	Budujemy Radoszyn
10	Kilometry cystern z Wierzbna
12	Kompetencje potwierdzone
13	Otwarte drzwi
14	Rozpoczął się czas stójek TE Wierzbno – KRNiGZ Lubiatów
15	KGZ Kościan-Brońsko
16	Pani inspektor od prądu
17	Ćwiczenia przy zasuwie
17	Zawody ratowników
18	Przeciwpowozarowe ABC
19	Ewakuacja w Zielonej Górze!
20	Lubiatów okiem wycieczki
21	QHSE
22	SITPNiG
24	Od Łukasiewicza do codzienności
26	Zaangażowanie społeczne
28	Przedszkolak w magazynie... podziemnym

4 Największa gazowa kopalnia pracuje od 15 lat

29	Kim jest nowy Bachusik w Zielonej Górze i dlaczego się tu znalazł?
30	Od gimnazjalistów do studentów
31	Wspomnienie
32	Salon wystaw
33	Z Gazusiem przez świat!
34	To już IV Pasje Naftowe!
35	Szejkówka
35	Zagadka foto
36	Z prądem i pod prąd
38	Kalendarium

17 Ćwiczenia przy zasuwie

szejk

Wydawca:
PGNiG SA w Warszawie
Oddział w Zielonej Górze

Redaguje zespół:
Dorota Mundry - tel. 68 32 91 262
Magdalena Kudła - tel. 68 32 91 425

Adres redakcji:
65-034 Zielona Góra
ul. Boh. Westerplatte 15
dorota.mundry@pgnig.pl
magdalena.kudla@pgnig.pl
www.zielonagora.pgnig.pl

Projekt, skład i druk:
FABRYKA REKLAMY
sand media
tel. 68 45 35 700
www.fabrykasandmedia.pl

Szanowni Czytelnicy,

Ile gazu ziemnego ze złóż Kościan i Brońsko trafiło do odbiorców przez 15 lat działania kopalni? Na czym polega inwestycja związana z zatłaczaniem gazu nadmiarowego z instalacji KRNiGZ Dębno? Na jakim etapie jest budowa kopalni Radoszyn i jakie efekty uzyskamy po zakończeniu prac? Co dzieje się podczas „stójek” na niektórych naszych instalacjach? Między innymi na te pytania odpowiadają artykuły prezentowane w tym numerze naszego biuletynu.

W pierwszym półroczu wiele działo się w Oddziale i spółce, od lutego Oddziałem kieruje nowy Dyrektor, nastąpiły zmiany w składzie Zarządu i Rady Nadzorczej. Wiele obszarów operacyjnej działalności podlega zmianom, ujednoliceniu procedur, uaktualnieniu istniejących systemów – jak na przykład system oceny pracy.

Między datą upamiętniającą jubileusz odkrycia złoża Rybaki w 1961 roku a jubileuszem powstania Przedsiębiorstwa Poszukiwań Naftowych swoje miejsce w Zielonej Górze znalazł kolejny przedstawiciel szlaku Bachusików – Naftikus. Dotknięcie jego kasku sprowadza szczęście, szczególnie w odkryciach nowych złóż... Zapraszamy do poznania tej postaci oraz do lektury innych artykułów dotyczących m.in. ćwiczeń realizowanych z myślą o bezpieczeństwie, zaangażowania Oddziału we wsparcie lokalnych społeczności w rejonie działania, nowych szkoleń, wspomnień.

Dziękuję tym, którzy zaangażowali się w przygotowanie informacji do bieżącego numeru „Szejka”, a wszystkim Państwu życzę udanych urlopowych pobytów oraz ciekawej lektury.

Donata Mundny

okładka: Piknik naukowy „Być jak Ignacy” towarzyszący akcji krwiodawczej przed siedzibą Oddziału, 1.06.2017

foto: archiwum Oddziału

Największa gazowa kopalnia pracuje od 15 lat

Wolsztyn

KGZ Kościan-Brońsko

Kościan

Leszno

Odkrycia w rejonie Kościana okrzyknięto w 2000 roku największymi w górnictwie naftowym przełomu wieków. Były to złoża to Bonikowo, Racot, Białcz, Kościan, Brońsko. Dziś, po ponad 17 latach od tamtych wydarzeń, KGZ Kościan-Brońsko to nadal największa kopalnia gazu ziemnego w Polsce.

Historia kopalni rozpoczyna się od próbnej eksploatacji pojedynczych odwiertów na złożach Bonikowo, Racot i Białcz. Eksploatacja odbywała się za pomocą bezobsługowych instalacji przyodwiertowych, które zapewniały kompleksowe przygotowanie gazu ziemnego do sprzedaży (separacja wstępna, redukcja ciśnienia, osuszanie, odrętcianie i pomiar). Sterowanie tymi obiektami odbywało się z odległej o 40 km kopalni Stęszew. Pozytywne wyniki próbnych eksploatacji bezobsługowych instalacji technologicznych przyczyniły się do podjęcia w 2001 roku decyzji o sposobie zagospodarowania złóż Kościan i Brońsko w tzw. systemie grzebieniowym czyli kolektorowym.

Budujemy

Budowa kopalni ruszyła w 2001 r. Realizowano ją w czterech etapach, rozbudowując instalację i zwiększając zdolności eksplo-

foto: Andrzej Sekula

Budowa OC KGZ Kościan-Brońsko

Kopalnię uruchomiono oficjalnie 25 lutego 2012 r. Możliwe stało się zasilanie zielonogórskiej elektrociepłowni i budowa bloku gazowo – parowego, co pozwoliło zdecydowanie poprawić jakość powietrza w Zielonej Górze.

atacyjne od 50 tys. do 200 tys. m³ gazu na godzinę.

I-etap – zagospodarowanie czterech odwiertów złoża Kościan oraz budowa Ośrodka Centralnego wraz z instalacjami towarzyszącymi oraz budynkiem administracyjno-socjalnym zostały wykonane w okresie lipiec-grudzień 2001 r. Pierwsze 50 tys. m³/godz. przesłane zostały do krajowej sieci 16 stycznia 2002 r. Oficjalne uruchomienie kopalni odbyło się 25 lutego 2002 r. w obecności między innymi Wicepremiera Rządu RP.

Dziś kopalnia eksploatuje gaz 34 odwiertami, do 30.06.2017r. wydobyto ok. 16,9 mld m³ gazu.

System grzebieniowy

Złoża gazu ziemnego Kościan oraz Brońsko jako pierwsze w kraju zagospodarowano w systemie tzw. grzebieniowego zbioru gazu (zwanym również kolektorowym). Gaz z odwiertu po redukcji ciśnienia, oddzieleniu wody i pomiarze ilościowym na strefie przyodwiertowej jest kierowany do gazociągu zbiorczego – zbie-

rającego gaz z poszczególnych odwiertów, a następnie do Ośrodka Centralnego, gdzie jest poddawany procesom dalszej separacji wody, głębokiego osuszania, odrzucania oraz odzysku helu.

Zastosowanie najnowszych rozwiązań technologicznych z zakresu automatyki przemysłowej i telemetrii pozwala na sprawne, zdalne sterowanie wszystkimi procesami technologicznymi zarówno na strefach przyodwiertowych, jak i na Ośrodku Centralnym.

Ośrodek Centralny

Inwestycje w ostatnich latach

2016 r. - włączono do eksploatacji strefę przyodwiertową B-26H, co wiązało się z:

- rozbudową Ośrodka Centralnego
- budową tłoczni metanolu
- modernizacją systemu sterowania
- montażem instalacji podniesienia ciśnienia w kolektorze złoża Brońsko w celu umożliwienia przesyłu gazu w kierunku Odazotowni Grodzisk Wlkp.

Układ podniesienia ciśnienia w kolektorze złoża Brońsko

2016 – 2017 - budowa i uruchomienie membranowej instalacji do odzysku helu ze strumienia gazu

Instalacja membranowa

2017 r. - włączono do eksploatacji 3 strefy przyodwiertowe B-23, B-27, B-28

Plany inwestycyjne na najbliższe lata

2017-2018 r. - budowa instalacji technologicznej do zatłaczania wody złożowej do złoża Kościan S

2017-2018 r. - zabudowa agregatu kogeneracyjnego – produkcja energii elektrycznej i ciepła z gazu odpadowego KGZ Kościan-Brońsko

około 2021 r. - budowa tłoczni gazu równocześnie dla złoża Kościan i Brońsko

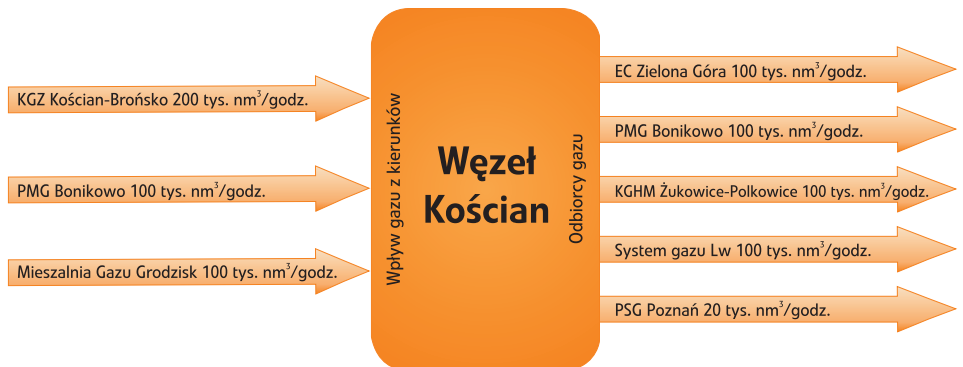
Węzeł Kościan

Oddany w 2013 r. do eksploatacji Węzeł Kościan umożliwia przesyłanie gazu do kilku odbiorców.

foto: Andrzej Sekula

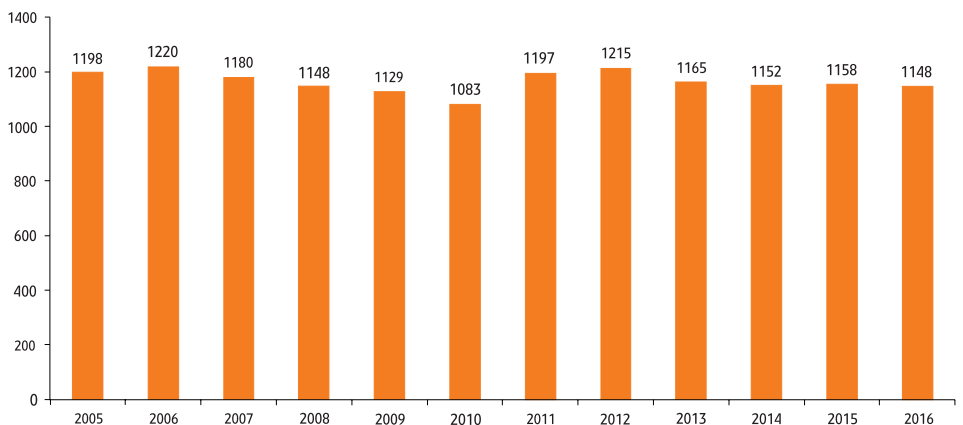
Maksymalne możliwości przesyłu gazu

Wydobywanie

Roczne wydobywanie kopalni wynosi ok. 1 mld 150 mln m³ gazu. Łącznie od początku eksploatacji wydobyto ponad 16,9 mld m³ - dla porównania ta ilość gazu wystarczyłaby na zasilenie miasta Kościan przez 1640 lat.

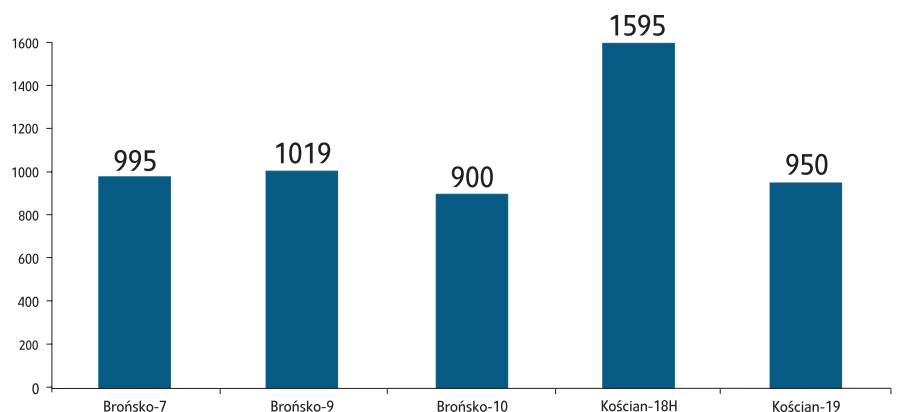
Wydobywanie KGZ Kościan-Brońsko (mln Nm³/rok)

W tym roku przybędzie kilka miliardów

Na koniec 2017 r. do odwiertu K-18H z wydobywaniem przekraczającym 1 mld m³ dojdą nam 4 odwierty.

Wydobywanie gazu z najwydajniejszych odwiertów na złożu Kościan i Brońsko od początku eksploatacji do dnia 30.06.2017r. (mln Nm³/rok)

Bezpieczeństwo pracy

W skład instalacji technologicznych kopalni wchodzi szereg urządzeń, między innymi:

- 480 urządzeń ciśnieniowych,
- 420 zaworów bezpieczeństwa,
- 170 różnych rodzaju pomp,
- 290 zaworów automatycznych,
- 193 km rurociągów kopalnianych.

Dzięki nowoczesnej technologii oraz zaangażowaniu załogi i Oddziału od ponad 15 lat praca kopalni przebiega praktycznie bez awarii (1 awaria spowodowana wymianą pękniętej zasuwy na kolektorze głównym – 25 min postoju).

Rozwiązania techniczne i organizacyjne, a przede wszystkim codzienne dobre praktyki czynią Kopalnię Gazu Ziarnego Kościan-Brońsko również liderem w zakresie bezpieczeństwa pracy w branży górnictwa otworowego.

Ćwiczenia symulacyjne

Na KGZ Kościan-Brońsko zostały wprowadzone właściwe procedury awaryjne:

- wystąpienie pożaru,
- przekroczenie dopuszczalnego stężenia,
- rozszczelnienie gazociągu na strefach przyodwiertowych,
- awaria zasilania w energię elektryczną,

- zamknięcie głównych zaworów odcinających na gazociągach wejściowych.

Dla Węzła Kościan również określono wewnętrzne procedury:

- obsługa Węzła Kościan w sytuacjach awaryjnych przez pracowników KGZ Kościan-Brońsko,
- sytuacje awaryjne związane z brakiem zasilania w energię elektryczną Węzła.

Scenariusz ćwiczeń został opracowany na podstawie rzeczywistych i potencjalnych sytuacji awaryjnych poprzez wywołanie: zaniku zasilania w energię elektryczną, pożaru na instalacji, rozszczelnienie gazociągu. Ćwiczenia organizowane są dla całej załogi kopalni, odrębnie dla każdej zmiany.

Walka z korozją

Pierwsze badania w tym zakresie prowadziła załoga już w 2002 roku. Aby przeciwdziałać zjawisku korozji, podjęto decyzję o działaniu wieloetapowym – przez wykorzystanie środków chemicznych, wymianę rur wydobywczych wykonanych ze stali węglowej na wykonane ze stali chromowej, monitoringu postępu korozji z wykorzystaniem sond korozymetrycznych oraz z corocznymi pomiarami grubości ścianek rurociągów metodą ultradźwiękową.

Kopalnia Kościan-Brońsko była prekursorem w zakresie podjęcia badań wpływu korozji na instalację oraz wdrożenie systemów ochronnych i monitoringu korozji. Wprowadzone i sprawdzone na kopalni rozwiązania znajdują obecnie zastosowanie w całej branży eksploatacji węglowodorów.

Załoga kopalni

Największym atutem kopalni (obok oczywiście złóż) jest załoga – mówi kierownik kopalni Józef Koźbial. Zarówno pracownicy inżynierscy, jak i operatorzy zostali wszechstronnie przeszkoleni, są doskonale przygotowani do pracy w różnych, nawet ekstremalnie trudnych sytuacjach awaryjnych.

Kierownik i załoga życzą wszystkim pracownikom PGNiG odkryć gaz ziemny na miarę Kościan-Brońsko, może to być 1/2 zasobów Kościan-Brońsko tj. 16,5 mld m³, lub nawet 1/3 zasobów tj. 11 mld m³ gazu, a nawet 1/4 zasobów tj. 8,2 mld m³.

Józef Koźbial – kierownik
Andrzej Sekuła – kierownik zmiany
KGZ Kościan-Brońsko

Foto: Andrzej Sekuła

Załoga kopalni, od lewej - Janusz Szparaga, Ryszard Fulczyk, Przemysław Parzych, Arkadiusz Burnus, Edward Zdarta, Ryszard Wilk, Maciej Majorczyk, Witold Łaszczyński, Józef Koźbial, Łukasz Stämierowski, Tomasz Filosek, Waldemar Drąg, Robert Kubel, Grzegorz Wencel, Patryk Sołtysiak, Szymon Bartoszewski, Krzysztof Nadobnik, Marcin Serafinowicz, Sławomir Wiśniewski, Karol Wiśniewski, Adrian Bartkowiak

Kompresor gazu nadmiarowego

Kopalnia Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Dębno jest jednym z obiektów o znacznym poziomie wydobywania ropy naftowej w Polsce. Ze złoża Barnówko-Mostno-Buszewo udostępnionego 35 odwiertami pozyskuje około 1000 ton na dobę. Eksploatację rozpoczęła w 1999 roku, a do czerwca 2017 roku ze złoża BMB wydobyto ponad 6 mln ton tego surowca.

Ze względu na sukcesywny wzrost wykładników gazowych na odwiertach eksploatacyjnych, a także ograniczoną przepustowość instalacji uzdatniania gazu na Ośrodku Centralnym Barnówko zachodzi konieczność ograniczenia produkcji z odwiertów o wysokim wykładniku gazowym, co wpływa na spadek wydobywania ropy naftowej. Jedną z metod utrzymania wydobywania ropy naftowej na obecnym poziomie i zwiększenia stopnia szczypania złoża jest powrotne zatłaczanie gazu ziemnego do złoża.

Mostno do zatłaczania

Opierając się na danych technologicznych, doświadczeniu eksploatacji instalacji zbioru i przeróbki płynu złożowego, a także oddziaływania włączeń i wyłączeń kompresora na pozostałe procesy na Ośrodku Centralnym Barnówko przyjęto, że maksymalna ilość gazu, która mogłaby być wykorzystana do ponownego zatłaczania wynosi około 200 nm³/min. Pozwoli to na produkcję dodatkowych 100 ton ropy na dobę. Zatłaczanie gazu nadmiarowego do złoża BMB odbywa się za pomocą zestawu sprężarkowego zlokalizowanego na Ośrodku Centralnym Barnówko, który jest napędzany silnikiem elektrycznym. Do zatłaczania gazu nadmiarowego zostały wytypowane odwierty Mostno-1 i Mostno-3.

W ramach inwestycji wykonano zabudowę następujących urządzeń i instalacji na:

1. Ośrodku Centralnym Barnówko:

a) zabudowę zestawu sprężarkowego gazu firmy Dresser-Rand model 6HOS2 o parametrach nominalnych 12 000 Nm³/h przy ciśnieniu 66 barg na ssaniu, ciśnieniu tłoczenia 350 barg, temperaturze gazu na ssaniu +25

Zestaw sprężarkowy

Budynek kompresora gazu nadmiarowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą

do +35 °C, w zakresie prędkości obrotowej 500-1036 obr/min napędzanego silnikiem elektrycznym AMD 630L6T BABFM o mocy 1187 kW @ 1036 RPM, b) zabudowę układu pomiarowego gazu na wyjściu z kompresora, c) zabudowę układu monitoringu korozji, d) rozbudowę instalacji elektrycznej, AKPiA i ESD (w wymaganym zakresie do realizacji inwestycji).

2. Strefie przyodwiertowej Mostno-1:

a) instalację rozdziału strumienia zatłaczanego gazu na poszczególne odwierty wraz z zasuwą odcinającą w kierunku odwiertu Mostno-1, b) rurociągu wysokociśnieniowego do głowicy eksploatacyjnej odwiertu Mostno-1 wraz z zabudową zaworu zwrotnego, c) układ monitoringu korozji analogicznego z obecnie stosowanym na kopalni podłączonego w obecny system monitoringu.

3. Strefie przyodwiertowej Mostno-3:

a) rurociągu wysokociśnieniowego do głowicy eksploatacyjnej odwiertu Mostno-3 wraz z zaworem zwrotnym i zasuwą odcinającą na wyjściu rurociągu z gruntu, b) układ monitoringu korozji analogicznego z obecnie stosowanym na kopalni podłączonego w obecny system monitoringu. c) 4 calowy rurociąg preizolowany relacji Ośrodek Centralny Barnówko – Instalacja przyodwiertowa Mostno-1 o długości około 1,3 km, d) 3 calowy rurociąg preizolowany relacji Instalacja przyodwiertowa Mostno-1 – Instalacja przyodwiertowa Mostno-3 o długości około 1 km.

tekst i foto: Paweł Czemyryś
Kierownik zmiany
KRNiGZ Dębno

Budujemy Radoszyn

Nazwa złoża Radoszyn nie jest w Oddziale obca, ponieważ eksploatacja odwiertem Radoszyn-2 trwała od listopada 1995 r. Istniejąca instalacja została zdemontowana w 2015 r. przed rozpoczęciem prac budowlanych nowej jednostki.

Rafał Koperstyński
Inspektor Nadzoru
Inwestycyjnego
Dział Realizacji
Inwestycji, Oddział
Geologii i Eksploatacji

Zagospodarowanie złoża Radoszyn i budowa instalacji eksploatującej węglowodory z tego złoża to kolejny projekt Oddziału, którego realizacja wpłynie na wzrost krajowego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego.

Zakres zadania inwestycyjnego obejmuje zagospodarowanie 5 odwiertów, budowę Ośrodka Centralnego Radoszyn oraz przebudowę drogi gminnej do OC Radoszyn. Eksploatacja będzie odbywała się czterema odwiertami: Radoszyn-2, -3, -4k, -5k, natomiast odwiert R-1k przeznaczono do zatłaczania gazów kwaśnych.

Wydobyty płyn złożowy zostanie przesłany pod pełnym ciśnieniem rurociągami ze stref na OC Radoszyn. Odseparowana tam ropa naftowa zostanie poddana obróbce odsalania i stabilizacji, a następnie zmagazynowana w zbiornikach. Pozyskany gaz po oczyszczeniu na instalacji aminowej wykorzystany zostanie do produkcji energii elektrycznej na potrzeby własne kopalni z możliwością sprzedaży nadwyżki do sieci ENEA, wykorzystany zostanie również odzysk ciepła ze spalin na potrzeby ogrzewania części technologicznych i administracyjno-socjalnych.

Przygotowanie inwestycji rozpoczęto od opracowania w Oddziale w Zielonej Górze Konceptji Wstępnej, która stanowiła podstawę Konceptji Programowo-Przestrzennej, a następnie Programu Funkcjonalno-Użytkowego opracowanych przez Biuro Projektów „NAFTA-GAZ” Sp. z o.o. w Jaśle.

Na wykonanie zadania „Zagospodarowania złoża Radoszyn” w trybie Generalnego Realizatorstwa Inwestycji (GRI) podpisano w kwietniu 2015 roku umowę z Konsorcjum PBG Oil & Gas Sp. z o.o. jako Lider oraz partnerami Robert Łukasik Zakład Usług Budowlanych i TEKTONIKE Sp. z o.o.

Zadanie podzielono na V etapów:

- I – budowa przyłącza energetycznego SN dla OC Radoszyn.
- II – budowa stref przyodwiertowych R-1k i R-4k z placami manewrowymi i drogami dojazdowymi.
- IIIa – budowa budynków administracyjno-socjalnych i warsztatowych.
- IIIb – budowa obiektów i infrastruktury technologicznej na OC Radoszyn.
- IV – montaż rurociągów od strefy R-4k do OC Radoszyn i od OC Radoszyn do strefy R-1k wraz linią NN i światłowodem.
- V – Budowa stref R-3 i R-5k z placem manewrowym i drogą dojazdową oraz rurociągami od stref R-3 i R-5k do OC Radoszyn.

W chwili obecnej proces budowlany wszedł w fazę odbioru technicznego oraz prac przygotowawczych do rozruchu instalacji.

Odbiór końcowy i przekazanie obiektu do eksploatacji planowane jest zgodnie z umową pomiędzy stronami na IV kwartał 2017 roku.

Tak wyglądała historyczna instalacja Radoszyn-2

Instalacja została zaprojektowana

na następujące parametry:

80 t/dobę – ropy naftowej

615 Nm³/h – gazu ziemnego

Wejście płynu złożowego na instalację

Strefa przyodwiertowa R-1k

Większość elementów instalacji jest przygotowana do rozruchu

Kilometry cystern z Wierzbna

Po ponad pół wieku od odkrycia pierwszego na Niżu Polskim złoża ropy naftowej Rybaki koło Krosna Odrzańskiego, na zachodzie naszego kraju wydobywa się około 700 tys. ton tego surowca, a jego ekspedycja do rafinerii odbywa się głównie koleją. Ekspedyt Barnówko oraz Terminal Ekspedycyjny Wierzbno to jednostki do których trafia ropa naftowa m.in. z dwóch największych krajowych kopalń ropy naftowej i gazu ziemnego: Dębno i Lubiatów.

Pisaliśmy na łamach „Szejka” o obu jednostkach, dziś zaglądamy reporterskim okiem na Terminal Ekspedycyjny zlokalizowany ok. 18 km na południe od ośrodka centralnego KRNiGZ Lubiatów, jednostkę wybudowaną w sąsiedztwie wsi Wierzbno, przy trasie kolejowej Międzychód – Gorzów Wlkp.

Na terenie TE Wierzbno znajduje się m.in. pompownia do rurociągu PERN „Przyjaźń” oraz zbiorniki do magazynowania ropy naftowej o łącznej pojemności 20 tys. m³. Miesięcznie przetankowuje się tu ponad 30 tys. ton ropy naftowej, która trafia do krajowych rafinerii lub do rurociągu PERN.

1,7 mln ton ropy naftowej i prawie

70 tys. ton siarki wyekspediowano od początku pracy Terminala

Czyszczenie zbiorników

„Stójka” kopalni Lubiatów jest powiązana ze „stójką” Terminala. Gdy ta pierwsza nie produkuje ropy naftowej, magazynowanie na Terminalu

foto: Dorota Mundry

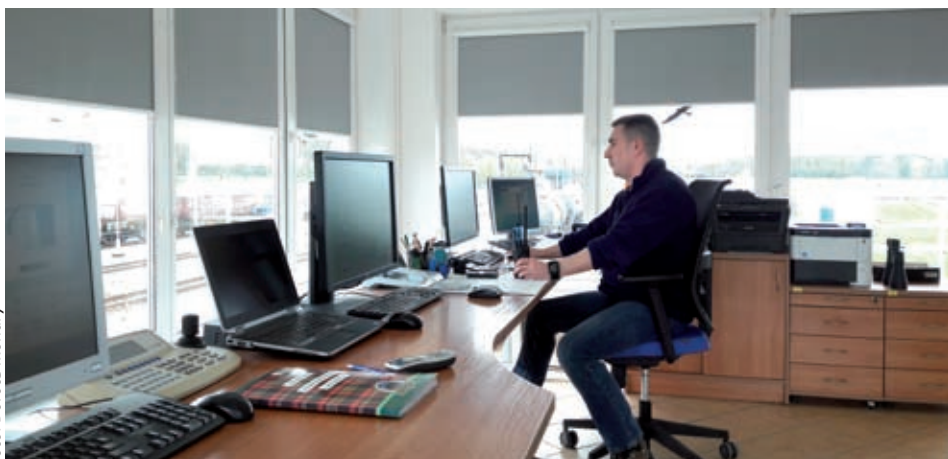
Ropa naftowa z kopalni Lubiatów dociera na teren ekspedytu ropociągami, z innych kopalń dowożona jest autocysternami, a tutaj przetankowywana jest do cystern kolejowych

nie jest konieczne i można przeprowadzić niezbędne przeglądy. Czyszczenie zbiorników na ropę naftową wynika z terminów związanych z eksploatacją zbiorników i ustaleniami Urzędu Dozoru Technicznego w tym zakresie.

foto: Paweł Chyra

Instalacje Terminala umożliwiają załadunek na cysterny kolejowe do 1500 ton/dobę ropy naftowej oraz 175 ton/dobę płynnej siarki

Praca dyspozytora to m.in. ważenie wagonów, kontrola procesu tankowania cystern i reagowanie na wszelkie zakłócenia w tym zakresie. Dawid Pawelski pracuje tu od 2012 roku.

W maju rozpoczęło się przygotowanie do rewizji wewnętrznej zbiorników ropy, wykonywanej przez inspektora UDT.

Systemy detekcji tlenu i heksanu

W przestrzeni między płaszczyznami zbiornika ropy istnieje ryzyko wystąpienia atmosfery wybuchowej. Może również nastąpić wyparcie tlenu poprzez duże stężenia gazów ropopochodnych. Aby zapobiec potencjalnemu wypadkowi, w przestrzeni zostały zainstalowane dwa rodzaje czujników firmy DETRONICS widoczne na zdjęciach. Tlenowy jest zainstalowany na wysokości głowy, natomiast heksanowy z racji, iż gazy ciężkie „kładą się

po ziemi” został zainstalowany nisko. Ciekawostką jest fakt, że badanie gazów ciężkich odbywa się na zasadzie odbicia widma promieniowania podczerwonego (różne gazy odbijają inną długość fali podczerwonego promieniowania), stąd wiadomo co to za gaz i jaka jest jego gęstość.

Dorota Mundry
Dział Komunikacji i PR
Krzysztof Pradela
Automatyk, TE Wierzbno

Systemy zabezpieczające przed pożarem działają automatycznie, telefon alarmowy pozwala szybko powiadomić odpowiedzialne osoby

Bocznicą TE Wierzbno ma siedem torów

Tak wyglądał w 2003 roku teren, na którym ekspediuje się dziś ropę naftową...

Czujniki tlenu i heksanu

...a tak w 2017

Płynna siarka z kopalni Lubiatów przywożona jest specjalnymi autocysternami utrzymującymi temperaturę, na TE Wierzbno przetankowywana jest do cystern kolejowych i rozpoczyna swoją drogę do odbiorców. Na zdjęciu nalewaki siarki.

28 osób pracuje na TE Wierzbno

31.12.2008 data rozpoczęcia pracy ekspedytu

30 minut trwa napełnianie cysterny

600 km miałby pociąg ustawiony z wagonów, które do tej pory wyjechały z TE w „świat”

15 i 5 tys. m³ to pojemność zbiorników magazynowych na TE Wierzbno

42 tony waży ropa naftowa w cysternie, cała cysterna z ropą waży ponad 60 ton

Audit dokumentacji systemowej. Od lewej: Justyna Tarnowska (PCA), Iwona Bruczyńska (Laboratorium), Anna Kęsik (PCA)

Kompetencje potwierdzone

Laboratorium Oddziału jest jednym z dwóch w Spółce, które posiada akredytację PCA. Zobowiązuje to do zachowania wysokiej jakości wykonywanych badań, co weryfikowane jest rokrocznie. W ramach takiej oceny, w dniu 7.04.2017 r. przeprowadzony został w Laboratorium audit w nadzorze, który wykazał zgodność pracy Laboratorium z normami odniesienia w całym audytowanym obszarze.

Prawie 50 lat

Laboratorium Oddziału w Zielonej Górze swą działalność rozpoczęło w 1968 roku. Pierwotny zakres badań obejmował badanie solanek i własności kolektorskich. Badania te wykonywała jedna osoba. Stały wzrost znaczenia badań spowodował, że z roku na rok Laboratorium poszerza-

ło działalność o kolejne przedmioty i metody badań. Dzisiaj badany są tu gaz ziemny, ropa naftowa i kondensat oraz woda złożowa. Badania prowadzone są zarówno na potrzeby eksploatacji, np. próbki handlowe oraz ochrony środowiska, gdzie wyniki badań laboratoryjnych wykorzystywane są między innymi do wyliczenia współczynnika emisji CO₂, jak

Audit dokumentacji w Pracowni Analiz Rop. Od lewej: Tomasz Wiktorski (Laboratorium), Dariusz Sacha (PCA), Piotr Weran (Laboratorium)

Analizator siarki całkowitej w ropie naftowej i gazie ziemnym

i na potrzeby geologii np. badania próbek podczas testów prowadzonych na odwiertach.

Akredytacja

Certyfikat akredytacji potwierdzający spełnienie wymagań normy PN-EN ISO IEC 17025 Laboratorium Oddziału uzyskało 31.08.2004, a dzisiaj jest jednym z dwóch w Spółce (obok Oddziału CLPB) laboratoriów, posiadających akredytację PCA i jako jedyne w Grupie Kapitałowej posiada akredytację na badania ropy naftowej i kondensatu.

W laboratorium wdrożono 47 metod badawczych, z czego 18 to badania akredytowane, ponadto Laboratorium posiada akredytację na pobór próbek gazu ziemnego do badań. Rokroczne audyty PCA potwierdzają

wysokie kompetencje pracowników Laboratorium i wysoką jakość prowadzonych badań.

Z aktualnym zakresem akredytacji Laboratorium Oddziału w Zielonej Górze można zapoznać się na stronie www.pca.gov.pl, akredytacja laboratorium badawczego nr AB 511, zaś pełen zakres badań umieszczony jest na stronie Oddziału pod adresem <http://zielonagora.pgnig.pl/laboratorium>.

Polityka jakości oraz zmieniające się wymagania klientów powodują, że Laboratorium stale rozwija się i wdraża nowe metody badań.

Iwona Bruczyńska

Specjalista ds. jakości, Laboratorium

foto: Włodzimierz Barański

Otwarte drzwi

W piątek 2 czerwca Laboratorium po raz trzeci zorganizowało Dzień Otwartych Drzwi dla pracowników Oddziału, OGiE i studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Koleżanki i Kolegów odwiedziło w budynku przy ul. Naftowej kilkadziesiąt osób. Goście mieli okazję zapoznać się z pracą związaną z analizą gazu ziemnego, ropy naftowej i wody złożowej.

Każdą grupę gości witali Kierownik Laboratorium Włodzimierz Barański i specjalista ds. jakości Iwona Bruczyńska. W. Barański przedstawił historię jednostki - od pierwszych badań w budynku przy ul. Św. Kingi przez działalność w budynku przy ul. Boh. Westerplatte (dzisiejsze pokoje dyrekcji), aż po budowę budynku przy ul. Naftowej. Przez kolejną godzinę goście mogli przejść ścieżkę - od miejsca, w którym

analizowane są pod mikroskopem skały czy wyniesione z odwiertu okruchy przez to, do którego trafiają próbki ropy naftowej i gazu ziemnego aż do pracowni, w których są szczegółowo badane. Podczas wizyty można było się przekonać, że badań tych jest setki i tysiące, towarzyszą im trudne czasem do zniesienia zapachy, hałas, konieczność powtarzania. Dzień otwarty pozwolił nie tylko dowiedzieć się, czym zajmują się nasi pracownicy tej jednostki, ale również nabrać szacunku i innego spojrzenia na ich zadania. Kolejna możliwość za rok...

Dorota Mundry

Budowę i zastosowanie chromatografów przybliżał zwiedzającym Damian Świercz

foto: Włodzimierz Barański

Iwona Bruczyńska opowiada studentom Uniwersytetu Zielonogórskiego o sposobach przyjęcia próbek węglowodorów

foto: Dorota Mundry

Krzysztof Chłódek, geolog OGiE, analizuje m.in. osady z odwiertów. W obrazie mikroskopowym goście mogli zobaczyć piaskowce, węglany, wapienie, dolomity i... diamenty

foto: Włodzimierz Barański

Na pierwszym planie przedstawicielki pracowni rop - od lewej: Anna Kasproviak, Dorota Podloch i Karolina Dela, na drugim - pracowni wód złożowych - od lewej Katarzyna Jeremiec, Agnieszka Woloncewicz i Renata Zachwieja

foto: Włodzimierz Barański

Rozpoczął się czas stójek TE Wierzbno – KRNiGZ Lubiatów

Obiekty te współpracują ściśle ze sobą w zakresie ekspedycji ropy naftowej i siarki, stąd czas remontu i przeglądu instalacji jest ustalany w terminie, który uwzględnia ograniczenia z tym związane. W tym roku dla kopalni był to 1 – 30.06., wtedy też odbyły się niezbędne prace na terminalu.

Po kilkaset urządzeń do rewizji

Podczas postoju remontowego na KRNiGZ Lubiatów Instalacja została odprężona z ciśnienia, odprowadzone zostały wszystkie płyny technologiczne, po czym całość została przedmuchana azotem w celu umożliwienia otwarcia poszczególnych części instalacji w celu przeprowadzenia prac konserwacyjnych oraz przeróbek modernizacyjnych. Przedmuchanie azotem wykonywane jest również pod kątem udostępnienia instalacji dla rewizji wewnętrznych, jak również przeprowadzenia prób ciśnieniowych urządzeń i rurociągów zarejestrowanych w Urzędzie Dozoru Technicznego.

Na instalacji pod pełnym dozorem UDT znajduje się ponad **1200** urządzeń i rurociągów. Oznacza to, że te wszystkie urządzenia muszą zostać poddane co 3 lata rewizji wewnętrznej, a co 6 lat próbie ciśnieniowej. Mogą one być wykonane tylko w czasie postoju kopalni, kiedy instalacja jest w pełni opróżniona i przedmuchana azotem. Próby ciśnieniowe i rewizje wewnętrzne podzielone są na przestrzeni lat, ponieważ wykonanie ich w jednym roku i to podczas postoju trwającego miesiąc nie jest fizycznie możliwe. W związku z tym coroczny

postój kopalni musi być bardzo dokładnie prześlany i skrupulatnie zaplanowany. I tak w tym roku na KRNiGZ Lubiatów próbie ciśnieniowej zostało poddanych **337** urządzeń, a rewizji wewnętrznej – **396** urządzeń. **234** zawory PSV zostały zdemontowane, sprawdzone oraz zamontowane, niektóre z nich wymagały dodatkowych zabiegów naprawczych.

Prace związane z Urzędem Dozoru Technicznego to tylko część wszystkich prac wykonywanych podczas stójki. Wśród innych zadań w tym roku kapitalnemu remontowi poddany został jeden z podgrzewaczy liniowych na instalacji Claus'a. Prace wiązały się ze zdjęciem blisko 8 tonowego podgrzewacza z kilkudziesięciometrowej wysokości podestu, skuciu

starej wymurówki, wylaniu nowej. Następnie podgrzewacz został odstawiony na miejsce, skreślony i na nowo podłączony do instalacji i mediów pomocniczych. A wszystko to w bardzo ograniczonym czasie. Postój jest dla załogi czasem olbrzymiej mobilizacji i sprawdzianem możliwości.

Krzysztof Kenar

Kierownik zmiany, KRNiGZ Lubiatów

foto: Katarzyna Starosta

Zajrzeć na dno zbiornika

Ciekawym wydarzeniem na TE Wierzbno było czyszczenie jednego ze zbiorników na ropę naftową – tego, którego pojemność wynosi 15 tys. m³ ropy naftowej.

Czyszczenie zbiornika wynikało z 10 letniego okresu eksploatacji, którego dotyczy zgoda / decyzja Urzędu Dozoru Technicznego. Po tym okresie należy, zgodnie z właściwymi przepisami, przygotować zbiornik do rewizji wewnętrznej, wykonywanej przez inspektora UDT. Inspektor wchodzi pod dach zbiornika i ocenia stan techniczny zbiornika w miejscach niewidocznych podczas normalnej eksploatacji. Następnie wydaje decyzję dopuszczającą zbiornik do eksploatacji na kolejny okres. Zazwyczaj jest to 10 lat.

Tomasz Maćkowski

Kierownik TE Wierzbno

Foto: Krzysztof Pradela

KGZ Kościan-Brońsko

Jak co roku, zgodnie z zatwierdzonym harmonogramem postępu naszych kopalń, KGZ Kościan-Brońsko od 12 do 31 maja została wyłączona z ruchu. W tym okresie urządzenia instalacji technologicznej kopalni została poddana przeglądowi, konserwacji oraz rewizji wewnętrznej przeprowadzanych przez Inspektora UDT w Poznaniu związanymi z dopuszczeniem urządzeń do ruchu.

Wszystkie prace związane z przygotowaniem urządzeń do rewizji wewnętrznych były koordynowane i wykonane przez pracowników kopalni, bez udziału firm zewnętrznych.

tekst i foto: Andrzej Sekuła
z-ca kierownika KGZ Kościan - Brońsko

Malowanie strefy przyodwiertowej Kościan-7

W czasie tegorocznej „stójki” Urząd Dozoru Technicznego dokonał odbioru - rewizji wewnętrznej:

- ok. 50 urządzeń ciśnieniowych,
- ok. 35 zaworów bezpieczeństwa,
- instalacji ODL-i,
- instalacji osuszania gazu,
- instalacji regeneracji TEG-u,
- stacji redukcyjnej,
- rurociągu układu pomiarowego, rurociągu sorberów rtęci,
- filtrów gazu,
- instalacji stref przyodwiertowych.

Konserwacja OC

Czas postępu kopalni to również remonty i konserwacje urządzeń i instalacji technologicznych, którym m.in. zostały poddane:

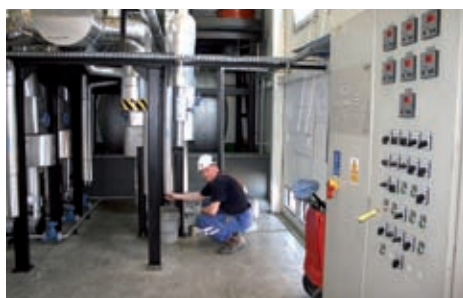
- instalacje ODL-i, sorberów rtęci, instalacja w kontenerze osuszania, instalacja Węzła Kościan, instalacja strefy przyodwiertowej Kościan-7.

Prace obejmowały również:

- wymianę gazociągu wysokiego ciśnienia na strefie przyodwiertowej Brońsko-9
- wymianę ok. 300 mb rurociągów na OC kopalni,
- konserwację kilkadziesiąt zaworów na OC kopalni.

Czyszczenie zbiorników wody złożowej

Uruchamianie kotłowni technologicznej (odpowietrzanie)

Węzeł Kościan po konserwacji

Pani inspektor od prądu

Codziennosc w jej pracy to wyjazdy w teren, kontakt z projektami i projektantami, wielka odpowiedzialnosc za bezpieczenstwo. Reprezentuje profesje, w ktorej dominuja panowie, doskonale odnajdujac sie w swiecie voltów i amperów. Bohaterką naszego cyklu jest dziś **Elżbieta Walentynowicz**.

Moja pierwsza szkoła to... Szkoła Podstawowa w Brodach w województwie lubuskim.

Edukację kontynuowałam... w Technikum Elektronicznym w Zielonej Górze w klasie o profilu Radiotechnika i Telewizja. Później w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze na Wydziale Elektrycznym w zakresie Elektrotechniki, uzyskując tytuł mgr inż. elektryka w specjalności automatyka i metrologia elektryczna. Podczas studiów stacjonarnych zdobyłam również Dyplom Pedagogiczny na Międzywydziałowym Studium Pedagogicznym.

Studiowałam... dwukrotnie na studiach podyplomowych: na Wyższej Szkole Handlu i Finansów Międzynarodowych w Warszawie w zakresie Pozyskiwania i Zarządzania Funduszami Unii Europejskiej, gdzie interesowałam się głównie zagadnieniami z międzynarodowych procedur kontraktowo-przetargowych, mediacji i dotacji do transferu nowych technologii dla polskich przedsiębiorstw oraz pracując już w PGNiG - na Uniwersytecie Zielonogórskim w zakresie Elektrotechnika Jakość Przetwarzania Energii Elektrycznej, finalizując naukę pracą dyplomową z rozproszonych źródeł energii, w której opisałam między innymi korzyści ekonomiczne z zastosowania turboekspanderów małej mocy w sieciach gazowych.

Pracę zawodową rozpoczęłam... po studiach wyższych stacjonarnych jako nauczycielka przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Zawodowych w Sulechowie, gdzie uczyłam przedmiotów z dziedziny elektrotechniki i elektroniki.

Doświadczenia zdobywałam równie... pracując 10 lat w Zielonogórskich Zakładach Energetycznych S.A. w Wydziale Inwestycji i Remontów na stanowisku specjalisty ds. rozwoju sieci elektroenergetycznych SN-15/20kV i WN-110kV oraz w Zakładowej Dyspozycji Ruchu 110kV, gdzie zajmowałam się programowaniem przesyłu mocy. Jedną z dobrych praktyk zawodowych jest także moja wieloletnia praca jako projektanta sieci elektroenergetycznych, którą wykonuję w ramach posiadanych uprawnień budowlanych bez ograniczeń, w zakresie sieci i instalacji elektrycznych.

W PGNiG pracuję... od 2008r. (w Oddziale do 2016r., aktualnie w Oddziale Geologii i Eksploatacji Warszawa, biuro Zielona Góra). Na co dzień pełnię funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego branży elektrycznej, na takich obiektach inwestycyjnych jak budowa podziemnych magazynów gazu lub budowa kopalń ropy naftowej i gazu ziemnego. Budowy realizowane są głównie w tzw.: „ruchu” zakładu górniczego, dlatego posiadam wymagane prawem górniczym i geologicznym dozory górnicze: wyższy w specjalności energomechanicznej, średni w specjalności elektrycznej i średni w specjalności budowlanej.

Moja praca polega... między innymi na sprawdzaniu dokumentacji projektowej i kontrolowaniu postępu prac montażowo-budowlanych, w zakresie przestrzegania zasad wiedzy technicznej, jakości oraz obowiązujących przepisów prawa budowlanego, energetycznego, geologicznego i górniczego oraz bhp.

Częste wyjazdy w teren... są cechą charakterystyczną zawodu inspektora nadzoru inwestorskiego. W dni słoneczne jest to zaletą, a w dni deszczowe wystarczy mieć na sobie nieprzemakalną uniform i jest ok.

Być inżynierem to... posiadać rzetelną wiedzę i ponosić pełną odpowiedzialność nie tylko za budowę obiektu, ale przede wszystkim za bezpieczeństwo ludzi.

W swojej pracy najbardziej cenię... uczestniczenie w budowaniu obiektów w oparciu o najnowsze technologie i bezpośredni kontakt z ludźmi budującymi te obiekty.

Projekt, który najbardziej zapamiętałam to... „Budowa Części Napowierzchniowej Podziemnego Magazynu Gazu Wierz-

foto: Dorota Murdy

„Praca w terenie daje dużą satysfakcję”

chowice etap 3,5 mld nm³ podetap 1,2 mld nm³”, w tym budowa elektrowni gazowo – parowej, turboekspandera oraz GPZ 110/20kV.

Cechy, które mnie drażnią u innych... to postępowanie „nie fair play”, a u siebie... perfekcjonizm.

Wpływ na moje życie miało... wychowanie przez rodziców, poprzez pracę. Na Wydziale Elektrycznym studiował także mój mąż Andrzej. Czasami prowadzimy spór o rozwiązanie jakiegoś teoretycznego lub realnego problemu elektrycznego. Ale nie jest źle, chyba jest remis.

Mieszkamy... w naszym nowo wybudowanym domu, z bałaganem na strychu i dzikim ogrodem.

Podróżuję najchętniej... do przyjaciół i wszystkich polskich miejsc, nad morze, w góry i jeziora.

Gdybym miała więcej czasu... spotykałabym się częściej z ludźmi i świętowałabym z nimi każdy dzień.

Mój niewykorzystany talent to... chyba malarstwo i fotografia.

Ulubiona książka to... „Urodziny prawie wszystkich”, a film to „Powiększenie”.

Z przyjemnością słucham... jazzu.

Moje marzenie to... zrobić dobre wino.

Chętnie przemierzamy z mężem Ziemię Lubuską na rowerach

Ćwiczenia przy zasuwie

Na terenie strefy przyodwiertowej Mostno-2 należącej do KRNiGZ Dębno w dniu 26 czerwca odbyły się ćwiczenia Wewnętrznego Planu Operacyjno-Ratowniczego.

Zakres ćwiczeń miał na celu sprawdzenie zasad współdziałania zastępów ratowniczych Oddziału z siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego podczas wystąpienia awarii na terenie zakładu górniczego – czyli zakładu o dużym ryzyku poważnej awarii przemysłowej.

W ćwiczeniach brali udział przedstawiciele Komendy Wojewódzkiej, Miejskiej i Powiatowej PSP, ratownicy górniczy Oddziału w Zielonej Górze, przedstawiciele PGNiG SA, Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie, Specjalistyczna Grupa Ratownictwa Chemicznego, Policja oraz

Straż Miejska z Dębna a także inspektorzy z WIOŚ Szczecin.

Tekst i foto: Wiktor Dudek
Kierownik Działu Profilaktyki i Bezpieczeństwa Ruchu

Ratownicy w trakcie demontażu uszkodzonej zasuwy na rurociągu gazowym.

Ratownicy górniczy biorący udział w ćwiczeniach, od lewej: Przemysław Wolański – zastępowy, Wiktor Dudek – Kierownik Akcji Ratowniczej, Piotr Liberski – ratownik górniczy, Andrzej Trumpakais – ratownik górniczy, Paweł Baszczuk – ratownik górniczy, Łukasz Madejczyk – ratownik górniczy, Łukasz Schwakopf – kierownik zastępu ratowniczego

Zawody ratowników

II Zawody Ratowników Górnictwa Otworowego o Puchar Prezesa Zarządu PGNiG SA zorganizowane przez Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego w Krakowie odbyły się 23 czerwca w Kościelcu.

Zawody ratownicze podzielone były na trzy konkurencje: pierwsza pomoc połączona z ewakuacją poszkodowanego, mechanika sprzętu ratowniczego oraz zmagania sprawnościowo – czasowe na przygotowanym wcześniej torze przeszkód. W wyniku ustaleń komisji sędziowskiej z udziałem przedstawiciela OUG w Krakowie ogłoszono werdykt, że w II zawodach ratowników górnictwa otworowego zwyciężył zastęp z PGNiG SA Oddział w Sanoku.

Końcowa tabela wyników:

1. PGNiG S.A. Oddział w Sanoku
2. Grupa Azoty S.A. - kopalnia siarki OSIEK w Osieku
3. Lotos Petrobaltic
4. PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze; Exalo Drilling S.A. Dywizja Wierceń
6. Exalo Drilling Dywizja Serwisów.

Wiktor Dudek

Kierownik Działu Profilaktyki i Bezpieczeństwa Ruchu

Foto: archiwum Ratowniczej Stacji Górnictwa Otworowego

Przeciwpozarowe ABC

Jak skutecznie opuścić zagrożone miejsce
czyli **EWAKUACJA** część pierwsza

Dariusz Kucharski
Dział BHP i Ochrony Ppoż.

Ewakuacja jest procesem stanowiącym nadrzędny cel naszych zachowań w sytuacjach zagrożenia. Podstawowa wiedza o ochronie przeciwpozarowej, o której przekazanie zabiegamy w ramach naszych publikacji i wypracowana na jej podstawie przez naszych Szanownych Czytelników zdolność rozpoznawania zagrożeń, które towarzyszą nie tylko zjawiskom pożarowym, stanowi podstawę do przyjęcia standardu zachowań pozwalających na minimalizowanie a często ratowanie życia i zdrowia przed ich skutkami.

Z uwagi na zakres zagadnienia, które pragniemy wyjaśnić i przypomnieć, a także w świetle uwarunkowań występujących w jednostkach organizacyjnych Oddziału, postanowiliśmy materiał podzielić na dwie części. W pierwszej części zajmiemy się procesem i warunkami ewakuacji, w drugiej zaś, w następnym wydaniu „Szejka” – organizacją i zasadami ewakuacji.

Cóż to jest więc ewakuacja?

EWAKUACJA (z łac. evacuatio: opróżnianie, znikanie) - to zorganizowane przemieszczanie ludzi, czasem wraz z dobytkiem z miejsca, w którym występuje zagrożenie na obszar bezpieczny. To działanie zorganizowane, prze-myślane i wcześniej przygotowane.

Na początek kilka terminów ściśle z nią powiązanych.

DROGA EWAKUACYJNA to cały odcinek drogi poziomej (korytarze) i pionowej (klatki schodowe) do przebycia z dowolnego punktu budynku

do wyjścia końcowego na przestrzeń otwartą (z budynku) lub do innej strefy pożarowej (tzn. strefy w tym samym budynku, odpowiednio wydzielonej pod względem budowlanym i zabezpieczonej), w której przebywanie jest czasowo bezpieczne. W myśl polskich przepisów techniczno-budowlanych przez sformułowanie droga ewakuacyjna należy rozumieć „drogi komunikacji ogólnej” w budynku, które służą celom ewakuacji ludzi. Stanowiąc je mogą drogi poziome, takie jak: korytarze, pasaże, hole, galerie, itp. oraz drogi pionowe, takie jak schody i pochylnie.

Droga ewakuacyjna w większości przypadków składa się z następujących odcinków:

- **przeście ewakuacyjne** (jest to droga w pomieszczeniu od najdalszego miejsca gdzie może przebywać człowiek do wyjścia na drogę ewakuacyjną, może prowadzić przez np. trzy pomieszczenia a jej długość liczy się łącznie);
- **dojście ewakuacyjne** to długość od wyjścia, od drzwi z pomieszczenia na drogę ewakuacyjną do wyjścia na zewnątrz lub do innej strefy pożarowej, lub do bezpiecznej klatki schodowej obudowanej i zamkniętej drzwiami ppoż. oraz wyposażonej w oddymianie lub urządzenia zapobiegające zadymieniu,
- **wyjście ewakuacyjne** (to wyjścia z pomieszczeń),
- **wyjście ewakuacyjne końcowe** (to wyjścia z budynku na otwartą przestrzeń lub do innej, sąsiedniej strefy pożarowej).

Przepisy techniczno-budowlane nakładają wymagania w zakresie maksymalnej długości

prześć i dojść ewakuacyjnych w budynkach do wyjścia ewakuacyjnego końcowego.

By wyjaśnić zależności i zasady gwarantujące bezpieczną możliwość opuszczenia zagrożonego miejsca w budynku, „rozłożmy” więc zagadnienie ewakuacji na czynniki pierwsze.

Warunki ewakuacji

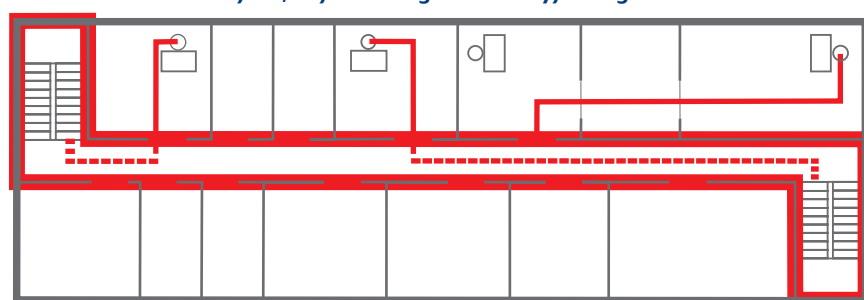
By mówić o sprawnej i bezpiecznej ewakuacji musimy zadbać o jej odpowiednie warunki. Odpowiednie to znaczy takie, które o każdej porze dnia i nocy gwarantują możliwość bezpiecznego opuszczenia budynku, obiektu czy terenu w sytuacjach tego wymagających. Zgodnie z przepisami przeciwpozarowymi z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania ludzi należy zapewnić odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, w tym przede wszystkim dostosowanie do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także zastosowanie wymaganych środków zabezpieczenia przeciwpozarowego.

Należy do nich m.in. zachowanie dopuszczalnej długości prześć i dojść ewakuacyjnych, zapewnienie bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielenie dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń, zapewnienie dostatecznej liczby, wysokości i szerokości wyjść ewakuacyjnych, zabezpieczenie dróg ewakuacyjnych przed zadymieniem, zapewnienie możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych w budynkach i na terenach gdzie są wymagane, a także stosowanie oświetlenia ewakuacyjnego o określonych przepisami parametrach. Szczegółowe warunki w tym względzie określają przepisy techniczno-budowlane. To po stronie konstrukcyjno-budowlanej.

Po stronie użytkowników

Tak naprawdę nawet najlepiej przygotowany od strony zgodności z wymaganiami techniczno-budowlanymi budynek czy teren, może utrudnić lub wręcz uniemożliwić ewakuację przez brak świadomości lub najczęściej odpowiedzialności. Pomimo zapewnienia odpowiednich warunków ewakuacji w budynku, są one przez jego użytkowników niweczone. Często zdarza się, że wytyczone drogi i wyj-

Przeście, dojście i droga ewakuacyjna w grafice

DROGA EWAKUACYJNA

1,4 M SZEROKOŚCI
2,2 M WYSOKOŚCI
ODCINKI < 50 M

DOJŚCIE EWAKUACYJNE

MAX 30 M [jedno dojście]
MAX 60 M [dwa dojścia]

PRZEŚCIE EWAKUACYJNE

MAX 40 M
MAX 2 POMIESZCZENIA

ścia ewakuacyjne tracą swą główną cechę, jaką musi być przepustowość. Dotyczy to głównie korytarzy permanentnie zastawianych kserokopiarkami lub chwilowo zbędnymi meblami oraz końcowych, nieużywanych na co dzień, ale zakończonych drzwiami ewakuacyjnymi fragmentów korytarzy zamienianych w zwykłe gaciarnie. Dlatego stawianie na drogach ewakuacyjnych jakichkolwiek przedmiotów mogących utrudnić ewakuację oraz zastawianie lub zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe otwarcie jest niedopuszczalne. Dbajmy o własne życie i zdrowie i unikajmy stawiania czegokolwiek na drodze ewakuacji!

Przykłady obok nie dotyczą naszych budynków, ale też nie wymagają komentarza.

foto: Dariusz Kucharski

Ewakuacja w Zielonej Górze!

Celem ćwiczeń, które odbyły się w budynkach przy ul. Kingi 6 i Boh. Westerplatte 15, było praktyczne sprawdzenie obowiązujących w Oddziale procedur. Po każdym ćwiczeniu powstają wnioski i zalecenia, będące punktem wyjścia do ewentualnych zmian.

13 czerwca o godz. 12:00 odbyły się ćwiczenia ewakuacyjne budynku przy ul. Św. Kingi 6 w Zielonej Górze.

Przy pomocy zadymiarzy zasymulowano pożar aneksu kuchennego na pierwszym piętrze. Pożar skutkował silnym zadymieniem klatki schodowej i koniecznością ewakuacji pracowników. Po zadziałaniu gongów alarmowych, ludzie sprawnie i szybko opuścili budynek.

Zadymiony korytarz w budynku przy ul. Kingi

Tydzień później (20 czerwca) podobne ćwiczenia odbyły się w siedzibie Oddziału przy ul. Boh. Westerplatte 15. W tym miejscu ewakuacja również przebiegła pomyślnie, mimo że informowano o słabej słyszalności dźwiękowego systemu ostrzegawczego w niektórych pokojach. Dzięki uwagom pracowników szybko przystąpiono do weryfikacji sposobu jego działania w budynku, tak aby w przypadku realnego zagrożenia system funkcjonował bez zarzutu. Celem ćwiczeń jest właśnie praktyczna poprawa warunków i procedur ewakuacji. To także weryfikacja dzia-

łań podjętych przez służby ochrony oraz sprawdzenie systemów i urządzeń alarmowych. Zgodnie z przepisami, ćwiczenia ewakuacyjne muszą odbywać się minimum raz na dwa lata w budynku, w którym może przebywać jednocześnie więcej niż 50 osób. Organizatorem był Dział BHP i Ochrony P. Poż. Nadzór nad urzą-

W zadymionym holu widoczność była ograniczona. Mimo wszystko, koleżankom i kolegom z budynku przy ul. Boh. Westerplatte, udało się bez problemów zgromadzić w miejscu zbiórki

dzeniami w budynkach podczas prowadzenia czynności zapewnili pracownicy Działu Przemysłowych Systemów Ochrony oraz Działu Elektrycznego i Automatyki.

Daniel Limanówka, Dział BHP i Ochrony P. Poż.

Michał Burkowski, Dział Komunikacji i PR

foto: Michał Burkowski

Wszystkim pracownikom udało się szybko i sprawnie opuścić zagrożone miejsce

Miejsce zbiórki przed biurowcem przy ul. Boh. Westerplatte

Lubiatów okiem wycieczki

Lubiatów to jedna z tych naszych jednostek, którą najczęściej odwiedzają goście. W pierwszym półroczu byli wśród nich m.in. przedstawiciele Koła Naukowego Inżynierii Środowiska przy Politechnice Poznańskiej, Wydziału Technicznego Akademii z Gorzowa Wlkp., pracownicy Departamentu Marketingu Centrali Spółki.

Budownictwo z eksploatacją

Dużą grupę odwiedzających stworzyli przedstawiciele Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy zapoznali się z instalacją OC Lubiatów w dniu 20 maja. Inżynierowie zadawali mnóstwo pytań, wśród nich było kilku energetyków i elektryków, których interesowały moce silników urządzeń, generatorów prądu Jenbachera i ogólnie zapotrzebowanie kopalni na energię elektryczną. Oprowadzający grupę kierownik zmiany Andrzej Zegarowski, inżynier górnik Przemysław Kielski i inżynier mechanik Jarosław Buško odpowiadali również na szereg pytań typu „różne”, np. Jakie mamy wydobyć? Ile to procent

foto: Dorota Mundry

Szkolenie przed wejściem na instalację dla grupy z Departamentu Marketingu prowadził Jan Kiczorowski

krajowego wydobycia? Na jakiej głębokości są złoża? Kto budował kopalnię i ile czasu trwała budowa? Dlaczego kopalnia jest w lubuskim a nie w wielkopolskim? Skąd są pracownicy i ile osób tu pracuje?

Goście z Centrali

Z kolei pracownicy Centrali Spółki PGNiG byli pod wrażeniem wielkości instalacji, ilości procesów zachodzących w jednym miejscu,

wielkości zbiorników i informacji o liczbach dotyczących produktów pozyskiwanych podczas obróbki gazu ziemnego. Zderzenie wyobrażenia powstałego na podstawie najczęściej tylko zdjęć z rzeczywistą instalacją daje zupełnie, jak podkreślali, inne spojrzenie na pracę w terenie.

Jarosław Buško, KRNiGZ Lubiatów
Dorota Mundry, Dział Komunikacji i PR

Grupa z Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

foto: Przemysław Kielski

Opracowała: Edyta Dudkowiak
Kierownik Działu Systemów Zarządzania ISO i HSE

Szkolenie dla audytorów

W dniach 20 – 21.03.2017 r. zostało przeprowadzone szkolenie dla audytorów wewnętrznych Oddziału z zakresu podejścia procesowego w audytowaniu systemu zarządzania w celu przygotowania uczestników warsztatów do zmian wynikających z implementacji normy PN-EN ISO 9001 „Systemy Zarządzania Jakością” w Oddziale. Ponadto,

w drugim dniu szkolenia audytorzy wewnętrzni dedykowani dla obszaru SZBI odbyli odrębne szkolenie w zakresie wymagań normy PN-ISO/IEC 27001.

W dniu 24.03.2017 r. zostało przeprowadzone szkolenie w zakresie wymagań normy PN-EN ISO 14001 dla grupy audytorów z Dz. Systemów Zarządzania ISO i HSE oraz Dz. BHP i Ochr. Ppoż.

Ulotki dla gości i wykonawców

W marcu 2017 r. Dział Systemów Zarządzania ISO i HSE, przy współpracy z kierownikami KGZ Kościan-Brońsko oraz Działu Komunikacji i Public Relations opracował ulotkę informacyjną dla KGZ Kościan-Brońsko dedykowaną dla gości wizytujących ten obiekt. Ulotka powstała na bazie dotychczas obowiązującej w Oddziale ogólnej broszury Systemu Zarządzania dla gości, którą uzupełniono o plan sytuacyjny obiektu. Powyższe wynikało z zaleceń po audycie ubezpieczeniowym, który odbył się w marcu 2017 r. Po publikacji ulotek zostały one przekazane na KGZ Kościan-Brońsko. Zaplanowano także opracowanie analogicznych broszur dla następujących obiektów: KRNiGZ Dębno, KRNiGZ Lubiatów, Odazotownia Grodzisk, PMG Wierzchowice, KRNiGZ Zielin, PMG Daszewo oraz PMG Bonikowo.

Wnioskodawcy nagrodzeni

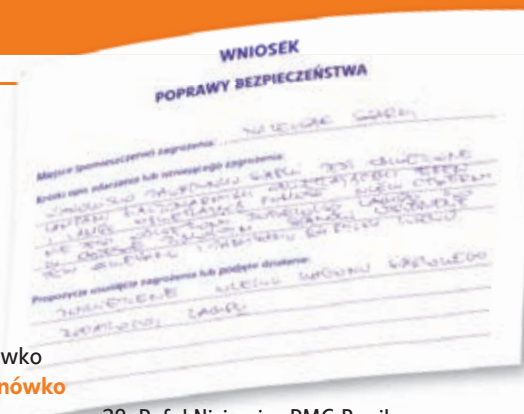
Dbanie o bezpieczną, świadomą zagrożień pracę jest priorytetem w Oddziale. O tym, jakie zmiany mogą wpłynąć pozytywnie na realizację zadań w bezpieczny sposób wiedzą najwięcej ci, którzy ją wykonują lub nadzorują. Te osoby najczęściej składają wnioski dotyczące Programu Poprawy Świadomości i Zachowań oraz zgłoszenia Wniosków Poprawy Bezpieczeństwa. W czerwcu zostali nagrodzeni Pracownicy Oddziału, którzy zgłosili wnioski w okresie 2016/ połowa 2017 roku.

1. Waldemar Sobalak Dz. Informatyki
2. Włodzimierz Barański Laboratorium
3. **Wojciech Górniewicz TE Wierzbno**
4. Adam Gogolewski TE Wierzbno
5. Ireneusz Janiak TE Wierzbno
6. Adam Cieślak TE Wierzbno
7. Zbigniew Żuchowski TE Wierzbno

8. Roman Adamski TE Wierzbno
9. Zbigniew Janiak TE Wierzbno
10. Sylwester Szych TE Wierzbno
11. Lech Płaszczki TE Wierzbno
12. Tomasz Kosik TE Wierzbno
13. Andrzej Konikowski Ekspedyt Barnówko
14. **Krzysztof Czerwiński Ekspedyt Barnówko**
15. Andrzej Trela Ekspedyt Barnówko
16. **Tadeusz Pietrzak Ekspedyt Barnówko**
17. Dariusz Żuchowski Ekspedyt Barnówko
18. Krzysztof Nowak Ekspedyt Barnówko
19. Adam Rachwański Ekspedyt Barnówko
20. **Sławomir Toś KRN Kije**
21. Michał Piątek KRNiGZ Karlino
22. **Jan Kiczorowski KRNiGZ Lubiatów**
23. Bartosz Bystrzycki KRN Kamień Pomorski
24. Przemysław Iwaszko KRNiGZ Zielin
25. Rafał Sedlaczek KRNiGZ Dębno
26. Paweł Chodak PMG Bonikowo
27. Tomasz Just PMG Bonikowo

28. Rafał Nisiewicz PMG Bonikowo
29. Maciej Rozwadowski Odazotownia Grodzisk
30. Krzysztof Królik Odazotownia Grodzisk
31. Piotr Drzymała Odazotownia Grodzisk
32. **Krzysztof Nowaczyk Odazotownia Grodzisk**
33. Marcin Krzyżanek Odazotownia Grodzisk
34. Dariusz Cieżuch Odazotownia Grodzisk
35. **Mateusz Konarski KGZ Załęcze**
36. **Paweł Kantorski KGZ Radlin**
37. Marcin Peregryn KGZ Wilków
38. Michał Joka KGZ Radlin

**Nazwiska osób, które zasługują na szczególne wyróżnienie, zaznaczono kolorem*

Szkolenie dla kadry kierowniczej

W związku z trwającym procesem wdrażania Systemu Zarządzania QHSE przez Departament QHSE Centrali Spółki, 1 czerwca w Oddziale rozpoczęto cykl szkoleń dedykowanych dla kadry kierowniczej z zakresu Systemu Zarządzania QHSE PGNiG SA, prowadzony przez do-

świadzonego trenera z firmy Blue Energy Sp. z o.o.

Celem szkolenia jest zapoznanie słuchaczy z głównymi wymaganiami norm ISO 9001:2015, ISO 14001:2015 i OHSAS 18001:2007, rolą kierownictwa w Systemie Zarządzania QHSE PGNiG SA oraz głównymi zadaniami.

Honorowe Odznaki SITPNiG dla zasłużonych

Wpiątek 27 stycznia w Zielonej Górze odbyło się uroczyste spotkanie SITPNiG Oddział Zielona Góra, na którym zasłużonym członkom Stowarzyszenia wręczone zostały odznaki

honorowe. Spotkanie poprzedziło posiedzenie Zarządu Oddziału. Zbigniew Gmiński, prezes Oddziału Zielona Góra zaznaczył jak ważną, integracyjną rolę pełni Stowarzyszenie w PGNiG i złożył

podziękowania wszystkim tym, którzy działają aktywnie na rzecz członków Stowarzyszenia.

(mk)
foto archiwum SITPNiG Oddział Zielona Góra

Diaamentową Odznakę Honorową SITPNiG otrzymał kol. Kazimierz Chrobak

Złote Odznaki Honorowe SITPNiG otrzymali Magdalena Kudła i Grzegorz Turowski oraz Mariusz Dziadkiewicz, Lilla Sobczyńska i Jan Jądło

Srebrne Odznaki Honorowe SITPNiG otrzymali: Beata Burdzy, Joanna Chruścińska, Marcin Konopski, Paweł Lis, Joanna Semenyszyn, Marcin Waškowski oraz Paweł Chwaliński, Mieczysław Fogt, Marek Kieda, Bartosz Klaczkowski, Jarosław Stec, Dorota Łapa

Dzień Dziecka

W dniach 18-19.06.2017 z okazji Dnia Dziecka i zakończenia Roku Szkolnego Koło Zielona Góra zorganizowało dla swoich członków i ich dzieci wyjazd do Torunia. W pierwszym dniu dzieci z rodzicami odwiedziły Centrum Nowoczesności-Młyn Wiedzy - obiekt wyposażony w interaktywne ekspozycje, umożliwiające a k t y w n e

pryswajanie wiedzy o nauce, technice, przyrodzie i kulturze. Dzieci uczestniczyły w warsztacie naukowym „Tajemnica wody”, na którym badały właściwości wody w różnych jej stanach skupienia. Dodatkowo wykorzystały wodę do tworzenia narzędzi badawczych i użytkowych.

Kolejną atrakcją tego dnia było Żywe Muzeum Piernika, gdzie dzieci w niezwyklej atmosferze mogły poznać tradycję wypieku toruńskiego piernika, historię miasta, średniowieczną kulturę. Pod okiem Miśtrza Piernikarskiego i uczoney Wiedźmy Korzennej poznały wszelkie rytua-

ły związane z wypiekiem piernika. Własnoręcznie przygotowały ciasto, i przy użyciu drewnianych form wypiekły z niego toruńskie specjalę.

Drugiego dnia pełni wrażeń z dnia poprzedniego dzieci i ich rodzice odwiedzili Toruński Dom Legend, który przeniósł wszystkich w świat magicznych opowieści o mieście Torunia i jego historii. Dom Legend mieści we wnętrzu średniowiecznej piwnicy. Dzieci poznały tutaj pradawne, tradycyjne, przekazywane słowem legendy miejskie, uczestnicząc czynnie w legendarnym teatrum.

Bezpośrednio z Domu Legend wszyscy wyruszyli na zwiedzanie średniowiecznego centrum z przewodnikiem. Toruński zabytkowy średniowieczny zespół miejski jest jednym z najpiękniejszych i najcenniejszych architektonicznie miejsc

w Europie i na świecie. Znalazło to wyraz we wpisaniu Torunia na listę Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO w 1997 roku.

Podczas zwiedzania odważni mogli wejść do Bunkru-Wisła i w szczeliny przeciwnolotniczej z 1943 roku poczuć się jak w trakcie bombardowania miasta Torunia w czasie II wojny światowej.

tekst i foto: Ewa Białowas

Dzień Kobiet i Mężczyzn

Zarząd koła SITP NiG Zielona Góra zorganizował 10 marca (piątek) spotkanie z okazji Dnia Kobiet i Dnia Mężczyzn. Panie, jak co roku, obowiązywał temat przewodni. Tym razem spotkanie odbyło się w klimacie Koła Gospodyń Wiejskich. Nieprzypadkowo wybrano miejsce – czyli Lubuską Spizarnię. Panie przywitał Dyrektor Oddziału – Krzysztof Krupiński,

wręczając każdej z nich piękną czerwoną różę. Później rozpoczęła się „wiejska” zabawa. Przygotowane konkursy nawiązywały do typowych prac gospodarskich, było więc darcie pierza, szycie, gotowanie rosółu, szukanie igły w stogu siana, tworzenie świątecznej pisanki, czy wycinanie ozdobnej serwetki. W tym czasie Panowie rozgrywali turniej bow-

lingu, w którym zwyciężyła drużyna w składzie Tomasz Szymczak i Łukasz Bieniarz. Droga do wygranej była długa i kręta (rywalizowało około 40 mężczyzn), ale panowie Łukasz i Tomasz od samego początku pokazali, że w kręgach to oni grać potrafią. Mimo że zwycięska para była tylko jedna, gratulacje należą się wszystkim zawodnikom, a także organizatorom, dzięki którym Dzień Kobiet i Dzień Mężczyzn przebiegł sprawnie i przede wszystkim – wesoło.

Iwona Bruczyńska, Michał Burkowski
foto: Archiwum Oddziału

Zwycięska para bowlingu - od lewej Ł. Bieniarz i T. Szymczak

Z Łukasiewiczem na strzelnicę

21 kwietnia Koło Ostrów Wlkp. i Góra zorganizowało dla swoich członków szkolenie pt. „Kierunki rozwoju nowych technologii OK Ostrów Wlkp. – na przykładzie SP Karmin – KGZ Radlin”. Szkolenie rozpoczęło się od wizyty na Strefie Przyrodziwej Karmin, gdzie uczestnicy zostali zapoznani z procesem technologicznym. Następnie grupa zapoznana się z istniejącym od

1979 r. obiektem OG Jarocin, którego instalacja została wykorzystana do zagospodarowania odwiertu Karmin-1. Po części szkoleniowej nadszedł czas na rozpoczęcie „Pierwszych SITP NiG-owskich Zawodów Strzeleckich im. Ignacego Łukasiewicza”. Oficjalnego otwarcia dokonała pani Prezes Magdalena Zegarska. Zawody strzeleckie odbyły się na strzelnicy Bractwa Kurkowego w Miesz-

kowie, prowadzone były przez pracowników KGZ Radlin będących jego członkami. Podczas spotkania prowadzona była akcja charytatywna z której dochód został przekazany dla Fundacji Pomocy Dzieciom i Osobom Chorym „Kawałek Nieba” na rzecz Mateusza chorego na stwardnienie boczne zanikowe.

Milena Grzebyszak
foto: Grzegorz Pawlicki

Podczas zawodów strzeleckich odbyło się kilka konkurencji. Na zdjęciu poniżej od prawej zwycięzcy – I miejsce w strzelaniu do tarczy okazjonalnej – Rafał Dawicki (PMG Wierzbowice), I miejsce do Kura oraz II miejsce do tarczy okazjonalnej – Łukasz Rapalski (KGZ Tarchaty), III miejsce do tarczy okazjonalnej – Mateusz Rapalski (OK Ostrów Wlkp.). W pozostałych konkurencjach zwyciężyli: z karabinka sportowego – Grażyna Lewandowska oraz z pistoletu sportowego – Przemysław Poprawa.

W Zawodach wzięło udział ponad 90 pracowników OK Ostrów Wlkp., a także Prezes Magdalena Zegarska, Prezes Radosław Bartosik, Dyrektor Maria Pawelska, Dyrektor Krzysztof Krupiński, Prezes SITP NiG Oddział Zielona Góra Zbigniew Gmiński oraz Kierownik OK Ostrów Wlkp. Wojciech Niepewny.

Od Łukasiewicza do codzienności

Organizując przed siedzibą Oddziału akcję krwiodawczą „Dar krwi na Dzień Dziecka” staramy się, aby wykorzystać fakt święta dzieci na propagowanie zarówno honorowego dawstwa krwi, jak i zagadnień towarzyszących naszej pracy, bezpieczeństwu i ochronie życia. Co roku inne atrakcje czekają na dzieci w sąsiedztwie krwiobusu. Tym razem były to przede wszystkim doświadczenia w mobilnym laboratorium „Być jak Ignacy”.

Laboratorium pojawiło się w Zielonej Górze w związku z konkursem na makietę/kreację przestrzenną pt. „Dziedzictwo Łukasiewicza-produkty z ropy naftowej w życiu codziennym”. Konkurs skierowaliśmy do uczniów klas 4-6 szkół podstawowych w Zielonej Górze. Wraz z Fundacją im. Ignacego Łukasiewicza zdecydowaliśmy, że ciekawą nagrodą dla uczestników, a także ich klas będzie spotkanie z Ignacym i możliwość przeprowadzenia kilku eksperymentów.

Kim był Ignacy i gdzie jest ropa

Aby przygotować makiety, dzieci musiały samodzielnie poznać historię Ignacego, dowiedzieć się w jaki sposób wydobywa się ropę naftową i do czego się ją wykorzystuje. Patrząc na nadesłanych 15 prac możemy zauważyć, że wiedza z tego zakresu była ogromna, tak samo jak wyobrażenia twórców dzieł.

Kilku uczestników przygotowało prace odwołujące się do historii przemysłu naftowego, inni starali się pokazać jakie produkty z naszego życia zawierają ropę naftową. Niektórzy przygotowali makiety odwołujące się bezpośrednio do przemysłu wydobywczego- projekty kopalni, odazotowni naszego Oddziału. Fantazja i wyobrażenia przestrzenna uczestników konkursu była nie lada wyzwaniem dla komisji konkursowej, której zadaniem były ocena prac i wyłonienie zwycięzców. Dyrektor Grzegorz Kowalski, Dorota Mundry, Jolanta Pietras oraz Magda Golubska zdecydowali, że pierwsze miejsce zostanie przyznane Aleksandrowi Palembie, który połączył temat konkursu

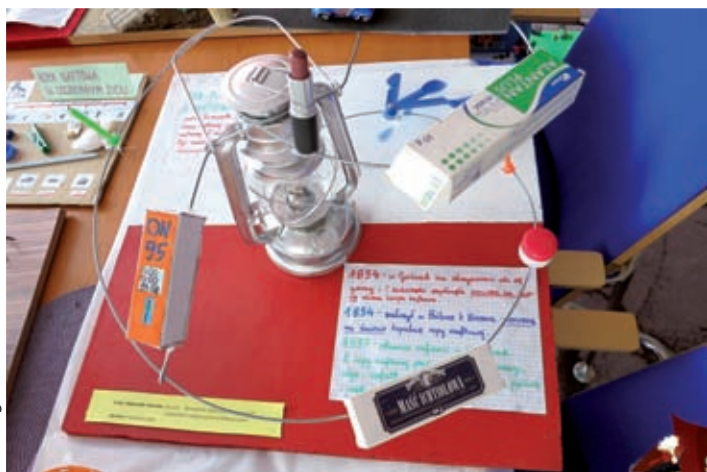

Komisja konkursowa stanęła przed trudnym wyborem...

z motywami patriotycznymi oraz historycznymi, zapisując na makiecie najważniejsze daty związane z Ignacym Łukasiewiczem. Drugie miejsce zajął Kacper Perzyński, który również przygotowując swój projekt odwołał się do historii. Trzecie miejsce ex aequo zajęli Paweł Szpalik oraz Klaudia Kaczmarek. Dodatkowo aż 3 osoby zostały wyróżnione.

O 9.30 gośćmi laboratorium była klasa VIa z SP nr 14

Praca A. Palemba - zdobywcy I miejsca

Wręczenie nagród i dyplomów miało miejsce 1 czerwca podczas pikniku i akcji krwiodawczej. Oprócz nagród rzeczowych i wizyty w laboratorium Łukasiewicza dzieci miały okazję zobaczyć strój ratownika górniczego na stoisku naszych kolegów z Exalo, a także nauczyć się podstaw pierwszej pomocy przy pomocy fantoma przygotowanego przez firmę Sela. Nie lada atrakcją była też wizyta w krwiobusie, w którym zebraliśmy tego dnia ponad 12 litrów krwi.

K. Perzyński przygotował pracę inspirowaną historią

Podczas różnego rodzaju spotkań edukacyjnych staramy się szerzyć ideę Łukasiewicza, mówić o jego dokonaniach, a także zarazić najmłodszych ciekawością świata. W końcu może to oni staną się kolejnymi wynalazcami i filantropami, jak patron górnictwa naftowego w Polsce i na świecie.

Magda Golubska, Dorota Mundry
Dział Komunikacji i PR

III miejsce - komisja wyróżniła dwie prace - od lewej praca K. Kaczmarek i P. Szpalika

Ignacy w stroju z epoki prezentował dzieciom przemiany fizyczne różnych substancji

Sport to zdrowie

W pierwszym półroczu 2017 roku byliśmy obecni na wielu wydarzeniach sportowych w rejonie naszego działania. Staraliśmy się wspierać organizatorów imprez regionalnych poprzez przekazanie upominków dla uczestników, którzy przez swój

kolonie letnie dla podopiecznych Stowarzyszenia Nasze Dzieci. Pojawiliśmy się również na biegu „Parszywa 12”, gdzie przygotowaliśmy nagrody dla najlepszych uczestników.

W rejonie ćwiczyliśmy swoje umiejętności na Drugim Grodzi-

śnicka Przyszań, którzy chwalili się swoimi zdolnościami pływackimi podczas II Integracyjnych Zawodów Pływackich o tytuł Mistrza Doliny Baryczy.

Oprócz tego podczas tegorocznego dnia dziecka wspieraliśmy wiele festynów rodzinnych przygotowu-

dzień dziecka w Łubnicy, w Sołectwie Pełcza na festynie „Łączymy granicę”. Nasze wydawnictwa edukacyjne i odbłaski towarzyszyły maluchom w Żłobku Miejskim nr 1 „Promyczek” w Zielonej Górze, w Stowarzyszeniu Kobiet Aktywnych Brodowianki podczas

Magda Golubska
Dział Komunikacji i PR

foto: archiwum Bractwa Biegaczy

udział promując zdrowy tryb życia wśród społeczności lokalnych.

W Zielonej Górze wręczyliśmy nagrody podczas charytatywnego biegu „Nasze dzieci”, z którego dochód zostanie przeznaczony na

skim Półmaratonie we wrotkarstwie szybkim, gdzie wręczyliśmy najmłodszym uczestnikom sportowe upominki.

Ufundowaliśmy nagrody dla najlepszych pływaków z UKS-u Kro-

foto: Tomasz Łapa

W zawodach wrotkarskich brali udział pracownicy i ich pociechy

jąc upominki dla ich uczestników. Byliśmy m.in. w Szkole Podstawowej w Drawinach, Stowarzyszeniu Oświatowym Przyjazna Szkoła w Droszkowie, z kołem gospodyń wiejskich, które organizowało

rodzinnego Dnia Dziecka oraz w Publicznym Przedszkolu w Żerkowie i Przedszkolu Jacek i Agatka w Zielonej Górze.

Eko działania

Jako jeden z głównych partnerów Gazety Lubuskiej współorganizowaliśmy konkurs dla uczniów szkół województwa lubuskiego pt. „Eko reporter”, którego rozstrzygnięcie odbyło się 22. czerwca w Centrum Przyrodniczym w Zielonej Górze. Oprócz tego wspieraliśmy kolejny raz ogólnopolski konkurs „Przedszkolaka rady na odpady” organizowany przez Przedszkole Miejskie nr 29 w Gorzowie Wielkopolskim. Zauważyliśmy także akcję „Czysta Czarna” oraz „Makulatura 2017”, przygotowując drobne upominki dla uczestników dbających o naszą planetę na co dzień, których starania doceniło Stowarzyszenie Miłośników Czarnej.

foto: Bogdan Bloch

Marianna Fedorczyk w stroju górniczym wręczała nagrody ekologicznym przedszkolakom

Kultura na co dzień

Podczas tegorocznej nocy muzeów wspieraliśmy kilka instytucji. Były to m. in. Muzeum w Drzonowie oraz Muzeum Ziemi Lubuskiej, które w tym roku zorganizowało wydarzenie, którego tematem przewodnim była Hiszpania. Odnosząc się do tematu zorganizowaliśmy wspólnie z Muzeum konkurs wiedzy na temat tego kraju, przygotowując bardzo interesujące nagrody dla najlepszych uczestników.

W tym roku po raz kolejny wspieraliśmy Festiwal Gitarowy organizowany przez Lubuskie Towarzystwo Gitarowe. Ufundowaliśmy i wręczyliśmy specjalną nagrodę dla najlepszego uczestnika z Zielonej Góry. Zadbaliliśmy również o nagrodzenie najmłodszych muzyków podczas VII Międzywojewódzkiego Konkursu Gitary Klasycznej HURRA GITARRA 2017 organizowanego przez Państwową Szkołę Muzyczną I st. im. Zygmunta Noskowskiego w Świebodzinie.

foto: archiwum PSM w Świebodzinie

Młodzi muzycy - laureaci konkursu w Świebodzinie

Wiedza przede wszystkim

Kolejny raz wspieraliśmy organizację uroczystości podsumowania Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej, organizowanej przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne. Jako Oddział przygotowaliśmy specjalną niespodziankę finansową dla laureatów, którą wręczył Dyrektor Ekonomiczno - Finansowy Marek Dobryniewski. Zdając sobie sprawę, z faktu, że wiedza pozwala budować świat, wraz z Fundacją im. Ignacego Łukasiewicza, przygotowaliśmy konkurs dla uczniów klas 4-6 zie-

lonogórskich szkół podstawowych pt. „Dziedzictwo Łukasiewicza – produkty z ropy naftowej w życiu codziennym”. Zadaniem uczestników konkursu było przygotowanie makiety/kreacji przestrzennej na podstawie samodzielnie zdobytej wiedzy o Ignacym Łukasiewiczu oraz węglowodorach, które otaczają nas na co dzień. Więcej na ten temat na str. 28.

A aby nasza wyobraźnia działała i mogła tworzyć, potrzebne są książki, wiele książek i to już od najmłodszych lat. Kierując się

tymi słowami, wsparliśmy kolejny raz bibliotekarzy z SP1 w Zielonej Górze, którzy zorganizowali konkursy „Młodzi czytelnicy na start” oraz „Tropiciele książek”. Nagrodą dla uczestników była wizyta w oddziałowym Salonie Wystaw, spotkanie edukacyjne na temat naszej działalności a także upominki związane z Łukasiewiczem, m.in. książka „Być jak Ignacy”. Promując czytelnictwo wspieraliśmy również organizację „Nocy bibliotek w Górze”, podczas której organizatorzy przygotowali

foto: archiwum Biblioteki w Górze

Upominki w Górze wręczył M. Mycyk z KGZ Wilków

ciekawą grę miejską i zostały wręczone nasze upominki.

foto: Michał Burkowski

Najlepsi czytelnicy i tropiciele z SP1

Młodzi ekonomiści otrzymali indeksy na najlepsze polskie uczelnie

Górnicy o swojej pracy

Jak co roku i nie tylko podczas akcji „Górnik w przedszkolu/szkole” górnicy naftowi dzielą się wiedzą na temat wydobycia węglowodorów wśród dzieci i młodzieży, starając się kontynuować misję Ignacego Łukasiewicza. W pierwszym półroczu nasi koledzy i koleżanki odwiedzili kilka miejsc. Paweł Dziuban z Ośrodka Kopalń Gorzów Wlkp.-Drezdenko podzielił się swoją wiedzą z uczniami Publicznego Gimnazjum w Strzelcach Krajeńskich, z klas 3F i 2B. Na spo-

tkanie zaprosiła go Pani Małgorzata Kordyńska - nauczycielka chemii, mama chłopca, który uczestniczył w ubiegłorocznym spotkaniu w szkole podstawowej i tak mu się spodobało, że pochwalił się tym mamie. A ta zorganizowała spotkanie dla swoich uczniów.

Marianna Fedorczyk, specjalista badań laboratoryjnych w Laboratorium OKG przy TE Wierzbno, spotkała się w Międzyrzeczu z niepełnosprawnymi harcerzami podczas V Harcerskiego Spotka-

nia Drużyn Nieprzetartego Szlaku ZHP „W Wielkim Kręgu”. W pięciodniowej imprezie zorganizowanej przez 10 Drużynę Harcerską „Dreptaki” działającej przy Domu Pomocy Społecznej w Rokitnie nr 38, wzięło udział 6 grup – łącznie 90 osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu od umiarkowanego do znacznego z terenu całej Polski. Harcerze mogli posłuchać o naszej działalności, poznać tajniki pracy górnika, a dodatkowo otrzymali drobne upominki. Jak powiedziała Marianna „Spotkanie z tymi wspaniałymi, szczerymi ludźmi sprawiło, iż jestem bogatsza o nowe, bardzo ciekawe doświadczenie. To dzięki nim a właściwie wdzięczności jaką mi okazali, utwierdziłam się w przekonaniu, że dobroczynność na rzecz osób z niepełnosprawnością ma sens.”

Promując działalność Łukasiewicza, zainspirowaliśmy przedstawicieli Zespołu Szkół Technicznych, który podczas XV Targów Edukacyjnych „Absolwent 2017” przygotowali quiz na temat patrona przemysłu naftowego.

Targi „Absolwent 2017”

P. Dziuban w otoczeniu gimnazjalistów

Charytatywnie

Tym razem wspólnie zbieraliśmy artykuły biurowe oraz plastyczne, a także różnego rodzaju pudełka, organizery, które pomogły dzieciom w wiosennych porządkach w Domu Dziecka nr 1 w Świebodzinie. Kontynuujemy akcję „Ciuch w Ruch” i zbiórkę nakrętek dla Julki z Zielonej Góry.

Przedszkolak w magazynie... podziemnym

Pytania dzieci:

*Jaki kolor ma gaz?
Jest bezbarwny*

*No to dlaczego na kuchence u
babci pali się na czerwono-żółto-
niebiesko?
Bo babcia ma źle ustawione dysze
w kuchence, powinien być przy
spalaniu tylko niebieski*

W marcowy czwartek, 16.03. czterolatki z grupy przedszkolnej z Pakosławia wraz z opiekunkami zapoznały się z pracą górników na PMG Wierzchowice.

Kierownik zmiany Sylwester Farbaniec przybliżył przedszkolakom nie tylko specyfikę pracy górników naftowych ale także tradycje i zwyczaje górnicze. Bezpieczna „wycieczka po instalacji” odbyła się bez wychodzenia z budynku administracyjnego przy makiecie obiektu. Dzieciom bardzo podobała się miniatura obiektu, szczególnie auta stojące na parkingach. Dzieci mimo swojego wieku okazały się być dobrze przygotowanymi do wizyty. Sporo wiedziały o górnikach, a prowadzącego spotkanie szybko rozpoznały po białym pióropuszu wołając na powitanie – „dzień dobry panie inżynierze”.

Na zakończenie spotkania dzieci zaśpiewały dla górników dwie wiosenne piosenki i obdarowały nas własnoręcznie wykonanymi rysunkami.

Tekst i foto: Andrzej Kulik
Z-ca kierownika PMG Wierzchowice

Makieta i mundur górniczy zrobiły na dzieciach wrażenie

Na spotkaniu padło wiele pytań z obu stron, najciekawsze z nich poniżej. Na pytania prowadzącego

1. Czy dzieci chciałyby zostać górnikami?
Odpowiedziały, że nie, za to panie przedszkolanki stwierdziły, że chętnie by się przebrażowały...

2. Skąd się bierze gaz?
Z powietrza.

3. Jakie zwierzęta żyły miliony lat temu?
Jeden z przedszkolaków odpowiedział: dinozaury i zaczął wymieniać – pterodaktyl, tyranozaur, triceratops, stegozaur, plezjozaur i jeszcze chyba z 10 innych.

Dzieci wiedzą już, że górnik naftowy nie schodzi pod ziemię

Kim jest nowy Bachusik w Zielonej Górze i dlaczego się tu znalazł?

Myśleliśmy o nim od dawna, pierwszy projekt powstał kilka lat temu i dojrzał... W minionym roku obchodziliśmy jubileusz 55lecia odkrycia pierwszego złoża ropy naftowej w tej części Polski. Wtedy, w 1961 roku w Rybakach koło Krosna Odrzańskiego rozpoczęła się historia przemysłu naftowego na zachodzie Polski i tą datę postanowiliśmy postacią Bachusika upamiętnić.

Naftikus

Twórcą figurki jest Robert Tomak, twórca wielu innych Bachusików w Zielonej Górze i kilku ważnych zielonogórskich pomników – m.in. postaci Ignacego Łukasiewicza przed naszą siedzibą czy Matki Sybiraczki przy dworcu kolejowym. Autor zaopatrzył Naftikusa w istotne atrybuty – kask, kiwon oraz rurociąg przesyłowy. Dodatkowo Naftikus korzysta z uroków

Ziemi Lubuskiej i lubuskiego wina, stąd w prawej dłoni dzierży kielich wypełniony lokalnym trunkiem. Naftikus jest wyposażony w kiwon – charakterystyczny dla przemysłu naftowego symbol wydobycia ropy naftowej oraz kask, oczywiście ze względów bezpieczeństwa, które jest bardzo ważne w naszej pracy. Bachusik siedzi na kuli ziemskiej. Jako geolog zbadał jej wnętrze i wie, gdzie szukać węglowodorów. Nadzoruje rurociąg do przesyłu ropy naftowej/gazu ziemnego. Będzie naszym cichym miejskim patronem. Bachusika oddajemy Zielonej Górze, by przetrwała pamięć o naszym przedsiębiorstwie, a także o ludziach, którzy budowali je przez lata. Ich codzienne działania, poświęcenie, wytrwałość wpłynę-

ły na to, że dziś możemy tu pracować i wspólnie tworzyć historię przemysłu wydobywczego w naszej części kraju.

Dorota Mundry

Pierwszy projekt różnił się nieco od rzeźby

W dniu 1.06. Naftikusa odsłonił Dyrektor Eksploatacji G. Kawka w towarzystwie Prezydenta Zielonej Góry J. Kubickiego i pomysłodawcy Bachusików T. Czyżniewskiego

T. Czyżniewski jest „ojcem chrzestnym” pomysłu figurek w Zielonej Górze

Po montażu rzeźby, 30.05 - po lewej twórca R. Tomak

Liczna grupa maluchów z Miejskiego Przedszkola nr 34 przysłuchiwała się wypowiedzi Dyrektora Eksploatacji G. Kawki w oczekiwaniu na spotkanie z Naftikusem

Od gimnazjalistów do studentów

W pierwszej połowie roku zarówno siedzibę Oddziału, jak i jednostki terenowe odwiedziło wielu młodych gości. Podczas spotkań przekazywana jest wiedza na temat poszukiwania i eksploatacji złóż, a także informacje dotyczące historii przemysłu naftowego na Niżu Polskim.

We współpracy z Niezależnym Zrzeszeniem Studentów z Politechniki Poznańskiej zrealizowano w ramach programu „Drogowskazy Kariery” 31 marca spotkanie, podczas którego studenci mieli okazję zgłębić wiedzę m. in. o procesie powstawania węglowodorów, o którym opowiedział Krzysztof Wolański z Oddziału Geologii i Eksploatacji. Eliza Zbyszewska z Działu Eksploatacji wyjaśniła studentom na czym polega dobór technologii stosowanej do wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej. Natomiast Michał Burkowski oraz Magda Golubska z Działu Komunikacji i PR przybliżyli czym zajmuje się Oddział. Beata Burdzy z Działu Kadr i Szkoleń mówiła o kwestiach staży i praktyk. Podsumowaniem intensywnego dnia w Zielonej Górze był konkurs o staż w Dziale Komunikacji i PR. W Zielonej Górze pojawili się też młodszy goście z Publicznej Szkół Podstawowych nr 1 i 7 w Zielonej Górze, Szkoły Podstawowej w Niegosławiu, a także uczniowie z Gimnazjum nr 6 w Zielonej Górze. Ciekawostką dla najmłodszych słuchaczy była informacja, że produkty z ropy naftowej są wszędzie, nawet w ich ubraniach!

Dla przedsiębiorczości

Ciekawą inicjatywą, realizowaną również w Zielonej Górze, był ogólnopolski Dzień Przedsiębiorczości. 14 edycja programu kierowana do uczniów szkół ponadgimnazjalnych polegała na jednodniowych wizytach w firmach bądź instytucjach, związanych z kierunkiem kształcenia. Zadaniem młodzieży było poznanie jak wygląda praca w tak dużym przedsiębiorstwie oraz poznanie działalności poszczególnych sektorów firmy.

Edukacja na kopalniach

Działania o charakterze edukacyjnym realizowane są z powodzeniem podczas wizyt w terenie. Najczęściej odwiedzanymi jednostkami były w I półroczu KGZ Kościan – Brońsko, KRNiGZ Lubiatów i Dębno, PMG Wierzbrowice. Uczniowie z Zespołu Szkół im. Jana Wyżykowskiego w Głogowie odwiedzili 24 kwietnia KGZ Kościan-Brońsko. Była to III klasa technikum kształcąca się w zawodzie wiertnika. Uczniowie zostali zapoznani z pracą kopalni i oprowadzeni po instalacji przez zastępcę kierownika. Mieli okazję poznać cały proces wydobywania gazu począwszy od odwiertu, przez wszystkie etapy oczyszczania

gazu. Zobaczyli również instalację membraną odzysku helu oraz Węzeł Kościan, skąd gaz przesyłany jest do odbiorców. Kilka dni później kopalnię odwiedziła grupa uczniów z Zespołu Szkół Mistrzostwa Sportowego w Poznaniu. Wycieczka była zainspirowana bieżącym materiałem szkolnym odnoszącym się do surowców mineralnych i energetycznych. Uczniowie z wielkim zainteresowaniem wysłuchali informacji o powstaniu kopalni oraz prowadzonego procesu technologicznego.

Popularność spotkań edukacyjnych w Oddziale systematycznie rośnie, a wiek uczestników jest bardzo zróżnicowany; od przedszkolaków po słuchaczy uniwersytetu trzeciego wieku. Przez cały rok odkrywamy tajemnice historii ropy naftowej, gazu ziemnego, działalności PGNiG oraz Oddziału w Zielonej Górze.

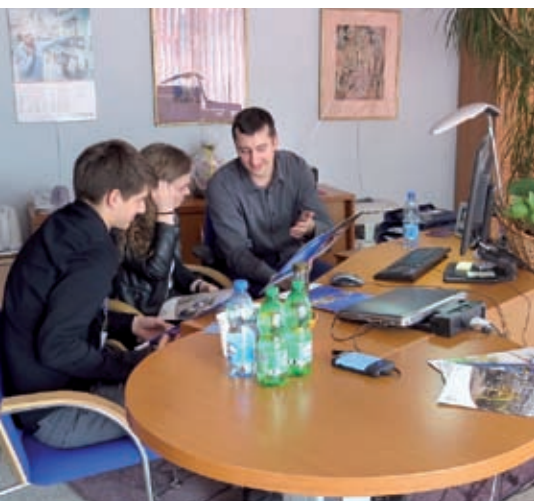
Magda Golubska i Michał Burkowski
Dział Komunikacji i PR

Andrzej Sekuła
Kierownik zmiany KGZ Kościan-Brońsko

Niektórzy studenci Politechniki Poznańskiej pierwszy raz w życiu odwiedzili Zieloną Górę

foto: Magda Golubska

Gimnazjaliści poznają podczas Dnia Przedsiębiorczości zadania realizowane w Oddziale

foto: Magda Golubska

Młodzież z Poznania przed budynkiem KGZ Kościan-Brońsko

foto: Andrzej Sekuła

WSPOMNIENIE

29 kwietnia 2017 roku, odprowadzony przez zasłużonych nafcjarzy, odszedł na wieczną szychę inż. **Stanisław Mazurkiewicz**, człowiek-legenda przemysłu naftowego. W ostatnich dniach życia przekazał wszystkie swoje pamiątki do muzeum nafty w Krygu. Był to człowiek wychowany w kulturze i tradycji nafcjarzy Borysławia i całego Podkarpacia. Żył 87 lat.

Początki

Z nazwiskiem inż. Mazurkiewicza po raz pierwszy zetknąłem się na kopalni Grobla, ponieważ jej kierownik mieszkał w Gorlicach w tym samym bloku co i Mazurkiewicz. Ja natomiast mieszkałem w Bieczu, czyli praktycznie byliśmy sąsiadami.

W latach 60-tych pomagało się w pracach ziemnych prowadzonych na kopalniach. Na jednej z takich robót, na Kopalni Limanowa, spotkałem osobiście pana Stanisława. Mieliśmy podłączyć rurociąg gazowy z odwiertu Łąka. Wezwani do kancelarii zobaczyliśmy człowieka uśmiechniętego, który przywitał nas soczystym dowcipem. Po nakreśleniu programu prac inż. Mazurkiewicz stwierdził, że „to co w czasie wolnym będziecie robić, to jest wasza sprawa, ale do pracy macie przystąpić trzeźwi”. Wciąż przychodził i kontrolował prawidłowość prowadzonych robót. Dawał rady; jak wykonać pewne prace, jak je usprawnić. Pomyśleliśmy wtedy, że to dusza człowiek, a niektórzy chcieli nawet zostać na Limanowej.

Na Kamieniu Pomorskim

Kolejny raz spotkałem się z inż. Mazurkiewiczem już na Kopalni Kamień Pomorski w 1977 roku. Było mroźne popołudnie, kiedy na moją szychę na KP - 4 zajeżdżał dyrektor Szajna. - Proszę zebrać ludzi – zarządził, a Mazurkiewicz, który też tam był, zapytał mnie – panie Zdzisiu, co pana tak daleko przywiał? – Zdziwiony dyrektor rzucił w naszą stronę – a to wy się znacie?

– Jasne, przecież to nasz kraj z Bieca – odpowiedział Stanisław. Po tej krótkiej wymianie zdań szef przedstawił załodze inż. Mazurkiewicza jako nowego kierownika Ośrodka Kopalń w Kamieniu Pomorskim.

Następnego dnia zarządzono odprawę kierowników i ludzi z dozoru ruchu. Byliśmy trochę sceptycznie nastawieni do zmiany przełożonego, ponieważ dotychczasowy kierownik inż. Paluchniak, wywodził się z podobnej instalacji, z Kopalni Grobla. Był obeznany z siarkowodorem i wysokimi ciśnieniami, a inż. Mazurkiewicz przyszedł z kopalni pachnącej metanem i wiaderkową produkcją ropy. Okazało się jednak, że ludzie podkarpacia zawód nafcjarza mają we krwi, a obawy załogi były bezzasadne. Szybko zweryfikowaliśmy swoje poglądy, co do fachowości inż. Mazurkiewicza. Pierwsze trafne rozszady kadrowe, zmiany stanowisk przyniosły efekty, a Stanisław szybko zdobył zaufanie kierowników, osób dozoru ruchu i pozostałych. Na podległych kopalniach wszystko układało się znakomicie. Plan produkcji na bie-

żąc kontrolowany przez kierownika ośrodka był wykonywany perfekcyjnie. Teraz trzeba było „tylko” znaleźć wspólny język z ówczesnymi władzami partii i miasta. W tamtym czasie na kopalni pojawiali się ludzie z „bezpieki”. Na szczęście Mazurkiewicz umiał z nimi rozmawiać, nigdy u nas długo nie zostawali, a my trochę obawialiśmy się, aby ta pewność siebie i pewna doza tupetu, w stosunku do bezpieki, dla kierownika nie skończyła się fatalnie. Zupełnie inaczej układały się relacje z władzami miasta. Szybko ruszyły inwestycje; budowa hotelu pracowniczego, bloku mieszkalnego dla

pracowników czy zakup najnowocześniejszego w województwie wozu strażackiego Magirus dla Państwowej Straży Pożarnej.

Inżynier Stanisław Mazurkiewicz żył życiem Ośrodka Kopalń. Wieczorami lubił objechać kopalnie, porozmawiać z załogą, wysłuchać pracowników. Starał się pomóc każdemu, kto go o to poprosił. Nigdy nie miał problemów w kontaktach z przełożonymi. Doskonale rozumiał się z innymi „naftowcami”.

Świetny gospodarz

Dzięki kierownikowi hotel pracowniczy w Kamieniu Pomorskim stał się prawdziwą perełką. Zaangażowanie Mazurkiewicza zaowocowało zakupem pralek i kuchni gazowych, a pracownicy przenieśli się z czasem z nędznych kwater do naprawdę luksusowego, jak na tamte czasy, hotelu pracowniczego. Oprócz tego w placówce otwarto fantastyczną stołówkę i zmieniono ogrzewanie z węglowego na gazowe. S. Mazurkiewicz był dobrym gospodarzem, bo ciągle w coś inwestował. Na przykład w czujniki przeciwdymowe, zraszacze pożarowe, nowe tapety. Ciągle zaskakiwał załogę nowymi pomysłami. Przy okazji dobrze wiedział, że nie samą pracą człowiek żyje. Pamiętał o jubileuszach kopalń, o spotkaniach towarzyskich, wyjazdach na imprezy organizowane przez inne kopalnie. Był zwolennikiem integracji za-

łóg. Wierzył, że nic tak nie łączy jak spotkanie przy ognisku, czy pieczeniu barana. Ale wróćmy na chwilę do pracy. Dzięki uzgodnieniom z dyrektorem Szajną powołano do życia specjalną Grupę Konserwacyjno-Remontową pod kierownictwem Piotra Zawartki. Marzenie Mazurkiewicza zostało zrealizowane. Wszystkie prace wykonywane były teraz przez własną grupę. Pieniądze zostawały w zakładzie.

Najważniejsi są ludzie

Inż. Mazurkiewicz lubił otaczać się sprawdzoną, wykwalifikowaną kadrą. Zawsze twierdził, że noc chce przespać spokojnie, a do tego potrzebni są odpowiedzialni fachowcy. I tu trzeba przyznać, że każdy kierownik zmiany potrafił stanąć na wysokości zadania. Jego prawą ręką na Ośrodku Kopalń był Czesław Pęcak, człowiek od wszystkiego. Z kolei na kopalniach szefa wspierali; Zygmunt Niekowal, Zdzisław Pacana. Stanisław Sanocki, Jan Bystrzycki, Ignacy Paluchniak, Stanisław Telesz i inni. To oni tworzyli trzon załogi, to z nimi Mazurkiewicz uzgadniał plany inwestycji, produkcji, prowadzonych prac. Był dobrym i wyrozumiałym człowiekiem, wspaniałym organizatorem. Przez cały okres pracy na Ośrodku Kopalń Kamień Pomorski współpracował z innymi kopalniami, dyrekcją, poszczególnymi działami, w tym bardzo dobrze pracującym w tamtym czasie działem eksploatacji ropy w Poznaniu, urzędem górniczym, układały się bardzo dobrze. Przez ponad 10 lat pracy na Kamieniu Pomorskim nazwisko inż. Mazurkiewicza zyskało dużą renomę. Do dziś pamięta je wielu mieszkańców miasta. Niemala w tym zasługa jego żony Lusi, w przeszłości kierowniczką hotelu pracowniczego, gdzie pomagała jej synowa Jadzia. Zresztą syn i wnuk inżyniera również pracowali w firmach związanych z przemysłem naftowym. I tak nadszedł rok 1991. Kierownik Mazurkiewicz wraz z żoną odszedł na emeryturę i wyjechał do ukochanych Gorlic. Kiedy tylko odwiedzałem swoją rodzinę w Bieczu, zawsze odwiedzałem Gorlice i Mazurkiewiczów. Mimo postępującej choroby inżynier zawsze był pogodny, sypał dowcipami, był ciekawy jak żyją w Kamieniu jego znajomi i przyjaciele. Często wspominaliśmy stare dzieje. Trzeba przyznać, że wciąż miał mnóstwo pomysłów, które chciał jeszcze zrealizować. Niestety, uciekający czas i choroba nie pozwoliły na spełnienie jego wszystkich marzeń. Odszedł bez pretensji do kogokolwiek, spokojnie. Cześć Jego pamięci.

Zdzisław Pacana
Foto: archiwum rodzinne

Pierwsze półrocze upłynęło w Salonie pod hasłem „Energii z działania”. Mieliśmy okazję m.in. poznać Zieloną Górę oczami jej kronikarza, Łagów oczami uczestników kolejnego międzynarodowego pleneru, obejrzelśmy wiele prac przygotowanych różnymi technikami, poznaliśmy hodowców kaktusów, lokalnych malarzy i piękne fotografie naszego pracownika.

Opiekun Salonu Wystaw PGNiG SA
Jolanta Pietras

Zielona Góra – zielona?

Wystawa fotografii kronikarza Zielonej Góry, Ewy Duma to zbiór zdjęć przedstawiających piękno Winnego Grodu. Spotkanie inspirowane pasją pani Ewy było okazją do rozmów, wspomnień Zielonogórczan. Każdy mógł przywołać myśl o tym dlaczego miasto, w którym żyje jest tak mu bliskie. Ewa Duma otwierając wystawę wyliczyła: „Zielona Góra to prawie 140-tysięczne miasto, gdzie znajduje się uniwersytet,

filharmonia, teatr, planetarium, Centrum Przyrodnicze, Palmiarnia, Centrum Rekreacyjno-Sportowe. Zielona Góra to również kolebka polskiego kabaretu. Od 2015 roku zmieniała swoje granice i stała się szóstym co do wielkości miastem w Polsce. Przybyło wiele atrakcyjnych historycznie i kulturalnie miejsc. Symbolem miasta i Winobrania stał się Bachus, który zaprasza na spacer ciekawym „Szlakiem Bachusikowym.”

Cuda z „Nowity”

Kolejna wystawa, która udowodniła zwiedzającym, iż warto mieć pasję i ciągle budzić je w sobie jako nieodkryte pokłady energii tworzenia. 11 kwietnia na wernisa-

żu wystawy spotkały się trzy sekcje artystyczne (Rękodzieła Artystycznego, Gobelinów, Prezentów Art.) działające przy Spółdzielczym Domu Kultury „Nowita” w Zielonej Górze.

Wystawa poplenerowa z Łagowa

Międzynarodowy Plener Malarski „Niebo w Zieleni” im. Jolanty Zdrzałik od wielu lat wpisany jest do kalendarza artystycznego Łagowa - Miasta Artystów - Zaułku sztuki. W tym malowniczym i pełnym artystycznych wspomnień miejscu,

od 22 lat spotykają się artyści z Polski i zagranicy. W łagowskiej atmosferze szumiącej buczyny powstają obrazy, rzeźby. Plenerom towarzyszą warsztaty artystyczne, które dla mieszkańców Łagowa organizuje i prowadzi Ałła Trofimenkova – Herrmann oraz zaproszeni artyści. Od wielu lat każdy plener ma swój finał artystyczny w Salonie Wystaw.

foto: Sławomir Mundry

„Mistrz i Uczeń”

Artystyczne podsumowanie dorobku artystycznego Henryka Krakowiaka nastąpiło 15 marca. Wystawę Mistrz wzbogacił o prace swoich uczniów z Gminnego Ośrodka Kultury w Świdnicy. W sekcjach plastycznych Ośrodka spotykają się amatorzy lepienia w glinie i malarstwa.

Wystawa i spotkania twórców udowadniają, iż warto rozwijać zainteresowania w każdym wieku i zaszczepiać je młodszemu pokoleniu.

foto: Magda Golubska

Kolczasty świat pasji

Na III Wystawie Kaktusów i Sukulentów hodowcy przekazywali tajniki uprawy i zaszczepiali fascynację tymi wyjątkowymi roślinami. Sobotnia prezentacja kolczastych okazów była bardzo interesującym spotkaniem ludzi z pasją. Pani Agnieszka pracuje w firmie jubilerskiej a swoje zielone okazy porównuje do diamentów i brylantów. Jej ulubione „zielone dzieci” to grupa sukulentów euphorbia (wilczomlecz). Pan Leszek oprócz kaktusów pokochał liliowce.

Jego największą satysfakcją jest zobaczyć na liliowcu... falbanke z brokatem! Pan Piotr prowadzi zajęcia samoobrony w Klubie Sportowym Brazylijskiego JIU JITSU „Cyklon” w Zielonej Górze, fotografuje, prowadzi wraz z córkami artystyczną stronę „Siła siostr”, a jednocześnie kocha kaktusy.

III Wystawie Kaktusów i Sukulentów towarzyszyły gobeliny sekcji artystycznej działającej przy Spółdzielczym Domu Kultury „Nowita” w Zielonej Górze.

Radek i przyjaciele

Radek kończy w tym roku szkołę (Zespół Szkół Specjalnych nr 1 w Zielonej Górze). Jego pasją to malowanie. Świat, który postrzega, jest kolorowy i przepiękny przyjaźnią. Małgorzata Gattner, opiekun koła plastycznego w ZSS, zachęcała swoich artystów do wspólnej wystawy prac, którą zatytułowano „Radek i Przyjaciele”. Efekty działań mogliśmy zobaczyć 6 maja. Twórcy wystawy są aktywnymi uczestnikami warsztatów integracyjnych, wycieczek krajoznawczych, happenin-gów zorganizowanych w ramach

projektu edukacyjnego Otwarte Działania Twórcze, wspieranego od 13 lat przez nasz Oddział.

Radek udziela wywiadu do Radia Zachód

foto: Jolanta Pietras

Z Gazusem przez świat!

Projekt edukacyjny „Z Gazusem przez świat”, w którym brały udział dzieci z Miejskiego Przedszkola nr 34 w Zielonej Górze zakładał wielką, wirtualną wycieczkę do wybranych krajów. Zdjęcia z wypraw, pogadanka z Gazusem oraz z podróżnikami pomogły dzieciom dotrzeć do najbardziej odległych zakątków świata, poznać charakterystyczną dla danego rejonu florę i faunę.

Przedszkolaki prosto z Polski „powędrowały” do zimnej Arktyki, a stamtąd do gorącej Afryki. Amerykę Południową reprezentowała w tej podróży Argentyna i Chile. Wszystkie trzy ostatnie podróże były wzbogacone o wystawy fotograficzne Haliny Ratyńskiej. Kolejny etap podróży to skok przez Ocean Spokojny na wyspę Sumatra. Tutaj dzieci poznały życie Plemienia Mentawajów.

W maju dzięki wystawie fotografii i prezentacji multimedialnej Moniki Ostrowskiej z Działu Organizacyjnego poznały kulturę i życie codzienne Chińczyków. Bogaty pakiet wiadomości o Chinach dzieci przelały na papier podczas warsztatów plastycznych w Salonie Wystaw tworząc kolorowe i wielkie wachlarze.

Start i meta spotkań podróżniczych maluszków była zaplanowana w Europie. Tak więc podróż z Gazusem zakończyła się we Włoszech. Dzieci mogły poznać ten kraj dzięki wystawie fotograficznej Mariusza Woźnińskiego, pracownika KGZ Wilków.

Wszystkie wystawy fotograficzne ujęte w programie „Z Gazusem przez świat” były wykonane w ramach zadań z obszaru CSR przez PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze w latach 2009-2017.

tekst i foto: Jolanta Pietras
Opiekun Salonu Wystaw PGNiG SA

Dzieci odbyły w salach przedszkola i Salonie Wystaw długą podróż

Gościem jednej z prelekcji o Afryce była Halina Ratyńska, biolog i podróżnik

SZEJKÓWKA

nr 22

POZIOMO:

2. ... Wielkopolski, jeden z Ośrodków Kopalń Oddziału
7. Np. przeciwpożarowe albo ewakuacyjne
9. Oddają krew
10. Kopalnia Gazu Ziemnego w Wielkopolsce
12. Jeden z systemów napędu stosowany w sterowanych automatycznie zaworach na PMG Wierzbowice
14. Kopalnia Ropy Naftowej. W 2016 r. obchodziła jubileusz 30-lecia działania

PIONOWO:

1. Ośrodek Produkcyjny w lubuskiej gminie Maszewo
2. Czasem odwiedza przedszkole
3. „Szeł” na kopalni
4. Może być organizacyjny
5. Np. Det-Tronics FlexSonic AC100
6. Znajduje się w Świnoujściu, przyjmuje gaz ciekły LNG
8. Inwestycja zrealizowana we współpracy PGNiG SA i Koncernu Naftowego Orlen SA
11. Kopalnia Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego w woj. zachodniopomorskim
13. ... Barbórkowa

Odpowiedzi prosimy przysłać drogą elektroniczną na adres: szejk.redakcja@pgnig.pl. Wśród czytelników, którzy nadesłali prawidłowe hasło, rozlosujemy trzy nagrody.

Michał Burkowski
Dział Komunikacji i PR

Rozwiązanie krzyżówki

Rozwiązanie Szejkówki nr 21 z nr 2/2016 brzmi: **Radoszyn**. Dziękujemy za nadesłane odpowiedzi i zapraszamy do rozwiązania kolejnej Szejkówki! Nagrody otrzymują: **Wojciech Papaj** (KRNiGZ Lubiatów), **Katarzyna Szczepańska-Olejarz** (Dział Eksploatacji) i **Tomasz Siwiecki** (KRNiGZ Lubiatów).

Rozwiązanie:

1 2 3 4 5 6 7 8

ZAGADKA FOTO

Rozwiązanie zagadki nr 2/2016

Zagadka z poprzedniego numeru okazała się nie lada wyzwaniem. Tylko kilka osób, które wzięły udział w naszej zabawie odgadły, kto znajduje się na fotografii. Kim więc była dziewczynka ze zdjęcia? To **Renata Klóta** z Działu Budżetowania, Kontraktów i Rozliczeń w Oddziale Geologii i Eksploatacji. Prawidłowych odpowiedzi

udzielili i nagrody otrzymują: **Maciej Stadnik** (Dział Przygotowania Inwestycji OGiE), **Małgorzata Płudowska** (Dział Uzgodnień Zewnętrznych), **Aleksandra Heliniak** (Dział

Organizacyjny). Gratulujemy i zapraszamy do rozwiązania kolejnej zagadki. Na odpowiedzi czekamy pod adresem: szejk.redakcja@pgnig.pl.

Michał
Burkowski

Z prądem i pod prąd

Od wielu lat grupa zapaleńców związana z naszym Oddziałem oraz innymi jednostkami PGNiG realizuje wyprawy kajakowe, które przez swój spontaniczny charakter mogą być uznane za dość ekstremalne. Za wyjątkowe należy uznać to, że w tych mało wygodnych, a wymagających wysiłku fizycznego eskapadach uczestniczą osoby o przeciętnych predyspozycjach sportowych i w bardzo różnym wieku. Łączy ich wszystkich głód wrażeń i przygody. Już od wielu lat zagorzałym inicjatorem i organizatorem tych wypraw jest nasz kolega, obecnie emeryt - **Wojciech Dziurawicz – „Wojtek”**.

Wojtek rozpoczął pracę w Zielonogórskim Zakładzie Nafty i Gazu (ZZG NiG) w 1982 r. na stanowisku specjalisty, w powstałym wtedy Dziale Inwestycji. Wcześniej przez osiem lat był zatrudniony w Wojewódzkim Zarządzie Inwestycji Rolniczych. Ostatnie lata przed przejściem na emeryturę pracował w dziale zaopatrzenia. Choć Jego rodzina nie pochodzi z kresów – ojciec z Sosnowca, mama z Warszawy – to jak większość mieszkańców województwa lubuskiego, ma pewne związki łączące ją z tym regionem. Ojciec skończył cenione wówczas Liceum Krzemienieckie i Wyższą Szkołę Rolniczą w Białokrynicy, a następnie pracował na tym terenie do wybuchu wojny. Z tego okresu w jego domu zachowało się trochę pamiątek i zdjęcia. Po wojnie zamieszkał wraz z rodziną 8 km od granic Wrocławia, gdzie sąsiadami byli głównie „zabużanie”. Nauczyciele – zwłaszcza w szkole średniej – także pochodzili z tamtych stron.

Od pierwszego spływu

Pomysłodawcą organizowania wspólnych spływów kajakowych w ZZG NiG był Marek Woźniak. Jak wspomina Wojtek – w roku 1983 Marek zatelefonował do niego z informacją, że ich kolega Andrzej Marchwiński ma uprawnienia

Podczas pierwszej wyprawy do Francji, w tle akwedukt Pont du Gard

przewodnika turystyki kajakowej PTTK i wykorzystując kajaki Ośrodka Wypoczynkowego „Jesionka”, wspólnie z działem socjalnym zorganizowano pierwszy dwutygodniowy spływ. Trasa spływu wiodła rzeką Obrą od Jesionki do jej ujścia do Warty. Komandorem spływu został

A. Marchwiński, a wszystkie sprawy organizacyjne z wielkim zaangażowaniem załatwiał M. Woźniak. Tak naprawdę bez niego nie byłoby tego spływu. Wojtek pełnił w tym składzie rolę kwatermistrza, co nie było łatwe zważywszy na ówczesne braki w zaopatrzeniu, szczególnie żywności dostępnej w tych czasach na kartki. Dwudziestu dwóm uczestnikom spływu udostępniono kajaki i żuka. W roku 1984, z inicjatywy M. Woźniaka powstało Zakładowe Koło TKKF, a w nim Sekcja Turystyki Kajakowej. Spływ Obrą cieszył się takim powodzeniem, że powtarzano je na tej rzece przez następnych kilka lat. W końcu porzucono Obrę i kolejne spływy organizowano również na Drawie (dwukrotnie), Redzie oraz Brdzie.

Dla siedmiu

Po ostatnim z wymienionych spływów nastąpiło przesilenie wynikające z tego, że większość uczestników brała w tym okresie udział w kursach związanych z zakupem amerykańskich urządzeń wiertniczych, M. Woźniak spędzał lato na w ośrodku wypoczynkowym „Jesionka” a A. Marchwiński miał kłopoty zdrowotne. Na szczęście duch nie zaginął i kolejny spływ odbył się mimo tego, że udało się zebrać jedynie siedmiu uczestników. Stało się tak z inicjatywy Krzysztofa Bystrzyckiego i Marianna Nalewajki. Jego przygotowanie powierzono Wojciechowi Dziurawiczowi.

W 2010 roku grupa po raz pierwszy odwiedziła norweskie lodowce

W następnych latach przybywało nowych uczestników. Pływano Obrą, Radunią, Pętlą Kaszubską, Kanałem Elbląskim, Czarną Hańczą, Kanałem Augustowskim, Drawą. Prócz tego, korzystając z dodatkowo wolnych dni odbywały się czterodniowe lub tygodniowe spływy organizowane głównie po wodach Pomorza Zachodniego. Po podziale firmy, spływy przez pewien czas były organizowane wspólnie z „Diamentem”. Była to owocna współpraca polegająca na tym, że firma Diament zapewniała transport do przewozu uczestników, a Oddział kajaki.

Z Polski w świat

Jednak później – gdy liczba chętnych wzrosła do czterdziestu i zarysowały się różnice odnośnie oczekiwań – doszło do podziału. W grupie, w której poza wypoczynkiem nad wodą chciało również poznawać kolejne rzeki i odkrywać ciekawe miejsca znalazł się właśnie Wojtek, który po wyborze na przewodniczącego Koła Turystyki Kajakowej rozpoczął samodzielnie organizować wyprawy. Po trzech spływach na Suwalszczyźnie i Mazurach zaproponował wyjazd do krajów bałtyckich byłego ZSSR. Do przewozu kajaków Józef Barda z OK Góra zbudował przyczepkę (Wojtek zrobił drugą dwa lata później).

Pokonując w 2006 roku problemy związane z przekroczeniem istniejących wtedy granic i panującą na nich radziecką mentalnością wyruszone na Łotwę. Spływano Gaują, spokojną rzeką ale pełną zaskakujących miejsc – takich jak wyrastające nagle z zieleni lasu Gaujskiego Parku Narodowego skały z czerwonego piaskowca. Po osiągnięciu Zatoki Ryskiej zwiedzono Rygę i pałac Bironów w Rundāle.

Fakt naprawdę udanej wyprawy rozpałił oczekiwania na coraz ciekawsze i ambitniejsze. W sumie pływano w 12 krajach Europy, w tym na terenie Niemiec czterokrotnie, a we Francji i Norwegii dwukrotnie. Do najciekawszych można zaliczyć spływ w Rumunii w 2008 roku rzeką Aluta z Przełomem Czerwonej Wieży. W roku 2009 we Francji zrealizowano cztery etapy malowniczym kanionem rzeki Tarn, dwa etapy kanionem Andrache, dwa etapy Rodanem do

Francja, 2012, początek spływu rzeką Lot

Awinion i etap rzeką Gard, który zakończono pod najsłynniejszym rzymskim akweduktem Pont du Gard. Następnie zwiedzano południową Francję w rejonie delty Rodanu. Rok 2010 r. to Norwegia i olbrzymi fiord Sognefiord z jego bocznymi odnogami, w tym z będącym na liście UNESCO niesamowitym Noerofiordem. W 2016 następuje powrót na fiordy. Tym razem płynięto Geirangerfiordem (drugim z fiordów na liście UNESCO) i dalej przez kolejne fiordy do pięknego miasta Ålesund, gdzie po dotarciu do otwartego morza zawrócono w stronę przeciwną Alpy Sunnmøre na dwie części Hiorundfiordu aby zakończyć wodną część wyprawy w maleńkiej miejscowości Øye. W 2011 r. w Chorwacji odbył się całkowicie morski spływ wybrzeżem dalmatyńskim archipelagu Kornati. W roku 2012 ponownie Francja, lecz tym razem rzeką Lot. Rok 2013 to wyprawa do przepięknej Czarnogóry, którą zapoczątkowano spływem przez kanion rzeki Piva, później był rafting po rzece Tara, następnie ponownie kajakami etap rzeką Zeta i opłynięcie w czterech etapach Zatoki Kotorskiej zakończone dotarciem do Błękitnej Groty. Ostatecznie spływ w Chorwacji zakończono na rzece Morača

w rejonie Jeziora Skoderskiego. Rok 2014 to stuczerdziestokilometrowa wyprawa kajakami po Lagunie Weneckiej, w tym dwudniowe przepłynięcie kanałów właściwej Wenecji połączone ze zwiedzaniem. Jeszcze w tym samym 2014 roku, w Szwecji odbył się spływ odnożą jeziora Maleren od Uppsali do Sztokholmu zakończony przed sztokholmskim ratuszem. W roku 2015 odbyły się cztery krótsze spływy: rzeką Myśla, spływ morski wzdłuż kredowych ścian niemieckiej wyspy Rugia, studzięsiokilometrowy spływ Sprewą i spływ Nidą.

Rok 2017 to oprócz wspomnianej Ukrainy, 2 tygodnie szlakiem winnym rzeką Douro do miasta Porto. W roku 2018 może to być jedna z rzek wypływających z Bułgarii i kończących bieg w morzu Egejskim w Grecji i tygodniowy spływ od Salzburga w Austrii do Pasawy nad Dunajem w Bawarii. Z tego spływu już raz rezygnowaliśmy. Trasa biegnie po granicy, którą forsują migranci.

Dla pracowników

Spływy organizowane są wyłącznie dla pracowników PGNiG i członków ich rodzin. Od 2006 r. pływało z nami ok. 70 osób, wszyscy po kilka razy. Wcześniej, nie zachowały się dane, ale była to znacznie większa liczba. Chcielibyśmy, żeby było nas więcej, niestety czasem górę biorą trochę niesłuszne obawy przed trudami i brakiem wygód.

Jest rzeczą oczywistą, że nie można byłoby nic takiego zorganizować bez pomocy ze strony naszej firmy, przychylności Dyrekcji i pomocy Działu Socjalnego i Działu Transportu, za co należą im się serdeczne podziękowania. I bez takich osób jak Wojtek, któremu z okazji 70 urodzin życzymy wielu jeszcze pięknych wspólnych wypraw.

Uczestnicy i entuzjaści „Wojtkowych” wypraw
Jadwiga Krawcewicz, Maciej Bela
Dział Realizacji Inwestycji, OGiE
foto: archiwum prywatne

2016, kolejna wyprawa do Norwegii

styczeń

W styczniu rozpoczęły się wybory na członka Zarządu i członków Rady Nadzorczej PGNiG SA wybieranych przez pracowników Spółki. W kolejnych etapach, w lutym, pracownicy wybrali na swojego przedstawiciela panią Magdalenę Zegarską.

21 | luty

Dotychczasowy Dyrektor Oddziału Krzysztof Potera został nowym dyrektorem Oddziału Geologii i Eksploatacji, natomiast Dyrektorem Oddziału w Zielonej Górze został Krzysztof Krupiński.

foto: Mariusz Kapala

21 | luty

Uzyskano decyzję zatwierdzającą projekt „Zapewnienie dostaw gazu na potrzeby własne PMG Wierzchowice z kierunku Odolanowa”. Celem projektu jest zapewnienie dostawy gazu grupy E na potrzeby własne PMG Wierzchowice poprzez połączenie gazociągami istniejącymi oraz projektowanymi Oddziału w Odolanowie z PMG Wierzchowice z wykorzystaniem infrastruktury w PMG Wierzchowice. W czerwcu br. wybrano Generalnego Realizatora Inwestycji. Planowany termin zakończenia projektu to II kw. 2018 r.

28 | luty

Podpisano umowę z Konsorcjum PGNiG Technologie i PUTiB Serwis Utrzymania Ruchu na wykonanie projektu „Zagospodarowanie złoża gazu ziemnego Czarna Wieś. Projekt polegać będzie na podłączeniu istniejących odwiertów Czarna Wieś-4, 5 oraz wybudowaniu niezbędnej infrastruktury technologicznej umożliwiającej uzdatnianie gazu ziemnego, przesył paliwa gazowego do sieci gazu zaazotowanego, zagospodarowanie i magazynowanie mediów towarzyszących eksploatacji złóż gazu oraz przesył nowobudowanymi połączeniami rurociągowymi do istniejącego Ośrodka Grupowego Ujazd, gdzie zostanie poddany uzdatnieniu do parametrów handlowych. Planowany termin zakończenia projektu to I kw. 2018 r.

28 | luty

Uzyskano decyzję zatwierdzającą projekt „Budowa źródła kogeneracyjnego na potrzeby KRNiGZ Dębno”. Projekt polegać będzie na budowie wysokosprawnego układu kogeneracyjnego CHP produkującego energię elektryczną oraz ciepło technologiczne na potrzeby KRNiGZ Dębno. Planowany termin zakończenia projektu to 2019 r.

29 | marca

Zakończono zlecenie na wykonanie izolacji cieplochronnej na rurociągach gazu paliwowego czym zakończono prace związane z zagospodarowaniem złoża gazu ziemnego Karmin. Polegało ono na wykonaniu nowego odwiertu eksploatacyjnego oraz budową strefy przyodwiertowej Karmin-1 wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, budową obiektów liniowych oraz budową Ośrodka Grupowego Jarocin.

foto: Dorota Mundry

29 | marca

Zakończono realizację II etapu zagospodarowania odwiertów na złożu Brońsko. Generalnym Wykonawcą projektu było PGNiG Technologie. Projekt polegał na podłączeniu i zagospodarowaniu 4 nowych odwiertów eksploatacyjnych Brońsko -23, 26h, 27, 28 oraz budowie niezbędnej infrastruktury umożliwiającej wydobywanie i wstępne uzdatnianie gazu ziemnego do parametrów umożliwiających przesłanie go do KGZ Kościan-Brońsko.

foto: Paweł Chara

7 | kwietnia

Laboratorium Oddziału w Zielonej Górze jest jednym z dwóch (obok Oddziału CLPB) Laboratoriów w Spółce, które posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji. W ramach oceny, przeprowadzony został w Laboratorium audyt w nadzorze, który wykazał zgodność pracy Laboratorium z normami odniesienia w całym audytowanym obszarze. Więcej na str. 16.

13 | kwietnia

Uzyskano decyzję zatwierdzającą projekt „Rozbudowa Odazotowni Grodzisk”. Jego celem jest poprawa efektywności oraz uzyskanie ciągłości pracy instalacji. Planowany termin zakończenia projektu to 2019 r.

foto: Paweł Chara

25 | kwietnia

Zakończono realizację rozbudowy solarnych układów zasilających zlokalizowanych na gazociągach MG Kłodawa – LMG oraz TE Wierzbnno – Węzeł Sątopy. Generalnym Realizatorem Inwestycji była firma DESPOLNET. Projekt polegał na rozbudowie fotowoltaicznych układów zasilających oraz zmianie zasilania przez podłączenie do sieci elektroenergetycznej zespołów zaporowo – upustowych wymienników gazociągów.

27 | kwietnia

Uzyskano decyzję zatwierdzającą projekt „Zagospodarowanie odwiertu Koźminiec-1”. Projekt polegać będzie na budowie infrastruktury technologicznej, umożliwiającej eksploatację z tego odwiertu oraz przesyłanie wydobywanego płynu złożowego na teren istniejącej instalacji technologicznej odwiertu Karmin-1 oraz do Ośrodka Grupowego Jarocin. Planowany termin zakończenia projektu to 2019 r.

27 | kwietnia

Uzyskano decyzję zatwierdzającą projekt „Budowa instalacji do sprężania gazu ze złoża Tarchały”. Celem projektu jest zapewnienie dalszej eksploatacji złoża Tarchały oraz złóż Wysocko i Wysocko Małe E poprzez zakup i zabudowę instalacji sprężania na terenie OC Tarchały. Planowany termin zakończenia projektu to 2019 r.

27 | maja

„Dzień Naftowych Pasji” to piknik dla pracowników i ich rodzin oraz mieszkańców Zielonej Góry. W Salonie Wystaw odbyła się IV edycja tego wydarzenia. Więcej na str. 38.

foto: Dorota Mundry

28 | maja

Filmowaliśmy postęp prac na budowie Kopalni Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Radoszyn. Film jest dostępny na stronie <http://zielonagora.pgnig.pl/filmy>

Zakończenie budowy instalacji zaplanowano na trzeci kwartał 2017 roku. Instalacje będą eksploatować złoża Radoszyn oraz produkować energię elektryczną na potrzeby własne kopalni. Nadwyżka zostanie skierowana do lokalnej sieci energetycznej. Więcej na str. 13.

foto: Dorota Mundry

1 | czerwca

W związku z trwającym procesem wdrażania Systemu Zarządzania QHSE przez Departament QHSE Centrali Spółki, w Oddziale rozpoczęto cykl szkoleń dedykowanych dla kadry kierowniczej z zakresu Systemu Zarządzania QHSE PGNiG SA, prowadzony przez doświadczonego trenera z firmy Blue Energy Sp. z o.o. Celem szkolenia jest zapoznanie słuchaczy z głównymi wymaganiami norm ISO 9001:2015, ISO 14001:2015 i OHSAS 18001:2007, rolą kierownictwa w Systemie Zarządzania QHSE PGNiG SA oraz jego głównymi zadaniami.

foto: Dorota Mundry

1 | czerwca

To była już VII edycja akcji krwiodawczej „Dar krwi na Dzień Dziecka”. W krwiobusie przed siedzibą Oddziału przy ul. Boh. Weterplatte oddano ponad 12 litrów krwi! Dzień Dziecka był wspaniałą okazją do uroczystego odsłonięcia nowego Bachusika Naftikusa. Więcej na str. 28.

5 | czerwca

Podpisano umowę z Konsorcjum firm PGNiG Technologie SA oraz Torpol Oil&Gas Sp. z o.o. na wykonanie projektu „Zagospodarowanie odwiertów Barnówko-21k i 22k, Mostno-21k”.

Polegać będzie on na podłączeniu trzech nowych odwiertów eksploatacyjnych oraz wykonaniu/modernizacji niezbędnej infrastruktury służącej do samoczynnej eksploatacji ropy naftowej i gazu ziemnego. Płyn złożowy poprzez wysokociśnieniowe rurociągi zostanie skierowany do OC Barnówko w celu uzdatnienia do parametrów handlowych. Planowany termin zakończenia projektu to II kw. 2018 r.

8 | czerwca

Laboratorium Oddziału po raz trzeci zorganizowało Dzień Otwartych Drzwi dla pracowników Oddziału, OGiE i studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Więcej na str. 16.

foto: Włodzimierz Barański

13 i 20 | czerwca

Odbyły się ćwiczenia ewakuacyjne budynków przy ul. Św. Kingi 6 i Boh. Westerplatte 15 w Zielonej Górze. Organizatorem ćwiczeń był Dział BHP i Ochrony Ppoż. Więcej na str. 23.

13 | czerwca

Podpisano umowę z Konsorcjum PGNiG Technologie S.A. oraz TORPOL OIL&GAS Sp. z o.o. na Generalną Realizację Inwestycji „Modernizacja układu rurociągów przesyłowych w celu obniżenia ciśnienia pracy OG Buszewo”. Projekt polegać będzie na budowie nowych rurociągów oraz przebudowie istniejącej instalacji technologicznej na strefach przyodwiertowych Buszewo-3,4,18k oraz Mostno-8k, 9h celem utrzymania dotychczasowego poziomu eksploatacji. Planowany termin zakończenia projektu to I kw. 2019 r.

23 | czerwca

W Kościelcu koło Krakowa Oddział Ratownicza Stacja Górnicza Otworowego w Krakowie zorganizowała II zawody ratowników górniczych górnictwa otworowego o puchar Prezesa PGNiG SA. Więcej na str. 21.

foto: archiwum RSCO

26 | czerwca

W rejonie KRNiGZ Dębno odbyły się ćwiczenia ratownicze, których celem było sprawdzenie zasad współdziałania zastępów ratowniczych PGNiG SA Oddziału w Zielonej Górze, co za tym idzie sił i środków krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego podczas wystąpienia awarii na terenie zakładu górniczego. Więcej na str. 21.

foto: Wiktor Dudek

